

HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU

**Nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittä-
minen Turun kaupungin nuorisopalveluissa**

Belinda Barbato

Kulttuurituotannon koulutusohjelma (240 op)

05 / 2014

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Belinda Barbato	Sivumäärä 49 ja 7 liitesivua
Työn nimi Nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittäminen Turun kaupungin nuorisopalveluissa	
Ohjaava(t) opettaja(t) Minna Hautio ja Benny Majabacka	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Turun kaupungin nuorisopalvelut, Tatu Moisio	
Tiivistelmä <p>Nuorille suunnatut kulttuuria hyödyntävät hyvinvointiprojektit ovat tarkoituksenmukainen keino tarjota nuorille vaihtoehtoisia toimintamahdollisuuksia. Kulttuuria hyödyntävissä projekteissa korostuu usein moniammatillisuus sekä vahva sosiaalisen vahvistamisen teema. Syrjäytymisen ehkäisemistyössä erityisesti inaktiivisille nuorille suunnatut, osallistavat kulttuuriprojektit tukevat sosiaalista vahvistamista erilaisin teemoin ja toteutustavoin. Taide- ja kulttuurisisältöiset projektit kohentavat tutkitusti ihmisen elämänlaatua ja tarjoavat elämyksiä sekä omanarvon tunteen kohenemista osallistujan luovan tekemisen kautta.</p> <p>Selvitän opinnäytetyössäni laadullisen tutkimuksen menetelmien avulla tapoja, joilla nuorille suunnattua projektitoimintaa voidaan kehittää Turun kaupungin nuorisopalveluissa. Turkulaisille 15–29-vuotiaille nuorille tekemäni kyselyn avulla pyrin selvittämään muun muassa nuorten kiinnostuksen kohteet, toimintaympäristöt sekä aiemman projektiosallisuuden. Asiantuntijahaastattelujen avulla pyrin hahmottamaan nuorisopalveluiden toimintatavat nuorille suunnatuissa projekteissa, projekteihin liittyvät hallinnolliset yksityiskohdat, mahdolliset projektitoimintaan liittyvät ongelmat sekä sisällölliset näkökulmat projektitoiminnassa. Tutkimusaineiston perusteella teen toimenpide-ehdotuksia nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittämiseksi. Työn tilaajana toimii Turun kaupungin nuorisopalvelut.</p> <p>Tutkimuksen perusteella turkulaisten nuorten kiinnostus kulttuuria kohtaan yleisesti on voimakas. Tutkimuksesta käy ilmi nuorten kiinnostuksen kohteet sekä edeltävä projektiosallisuus. Nuorten intressien sekä nuorten mainitsemien projektien valossa urbaani katukulttuuri sekä luova tekeminen työpajamuotoisissa toteutuksissa nousi esiin selkeänä nimittäjänä. Nuoret ovat kiinnostuneita erilaisista projekteista ja ovat halukkaita osallistumaan niihin tulevaisuudessa.</p> <p>Nuorisopalveluissa projektisuunnittelu ja -toteuttaminen vaativat taakseen suuren määrän resursseja. Sekä taloudelliset, että henkilöstölliset resurssit ovat projektikohtaisia, mutta uuden projektin käynnistäminen vaatii useamman henkilön hyväksynnän ja tuen, sekä usein ulkopuolista rahoitusta. Nuorisopalveluiden omavetoiset projektit rahoitetaan toiminnanjohtajien budjeteista, jotka kattavat huomattavan määrän myös muita kustannuksia. Projektitoiminnalle ei ole selkeää ohjeistusta tai markkinointisuunnitelmaa ja toimialan sisäiset projektit jäävät irrallisiksi. Opinnäytetyötäni voidaan käyttää apuna projektitoiminnan suunnittelussa Turun kaupungin nuorisopalveluissa. Toimenpide-ehdotukseni tukevat projektitoiminnan sujuvuutta ja saavutettavuutta sekä antavat konkreettisia esimerkkejä toiminnan kehittämiseksi.</p>	
Asiasanat Kulttuurituotanto, nuorisotyö, hyvinvointi, sosiaalinen vahvistaminen, projektityö	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Belinda Barbato	Number of Pages 49 and appendix pages
Title Project improvement in City of Turku Youth services	
Supervisor(s) Minna Hautio and Benny Majabacka	
Subscriber and/or Mentor City of Turku Youth services, Tatu Moisio	
Abstract <p>Culture based projects that aim to a person's welfare are an appropriate way of providing different types of activities in projects for the youth. Projects that use culture are often multi-occupational and have a strong motive in social strengthening. In the work against social exclusion for inactive youth, participation in culture projects endorse social strengthening with different types of themes and ways of execution. Art- and culture based projects give the participant experiences and higher self-esteem through creative work.</p> <p>In this thesis I research ways with qualitative methods to improve projects aimed for the youth in City of Turku Youth services. With a questionnaire for the youth aged from 15 to 29 in Turku, I strive to find out what their interests, environments, and their earlier participation in projects are. With professional interviews I strive to perceive how the Youth services operate in projects for the youth, administrative details in projects, possible problems in projects and points of views in the contents of the projects. Based on my research material I will propose ways to improve project planning for young people in Turku. The employer of the research is the City of Turku Youth services.</p> <p>According to my research, interest towards culture is very high within young people in Turku. My research shows what young people's interests are and how much they have participated in projects. Urban street culture and creative work in workshops appeared strongly in the research through the interests and projects young people mentioned. Young people are interested in different types of projects and are willing to participate in them in the future.</p> <p>In the City of Turku Youth services project planning and project execution require a large amount of resources. Financial and personnel resources are project specific but starting a new project requires approval and support from multiple persons, and often external funding. Youth services' own projects are funded within executive managers' budgets that already include a large amount of other expenses. There are no clear instructions or a marketing plan for the projects and the branch's own projects are random. My thesis can be used as a help in project planning in the Youth services. My proposals support proficient project planning and accessibility and give concrete examples to operation development.</p>	
Keywords Cultural management, youth work, welfare, social strengthening, project work	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 KESKEISET KÄSITTEET	7
2.1 Hyvinvointi	7
2.2 Kulttuuri hyvinvoinnin edistäjänä	8
2.3 Syrjäytymisen ehkäiseminen kulttuurin keinoin	9
2.4 Sosiaalinen vahvistaminen ja moniammatillisuus	11
2.5 Työpajatoiminta	12
3 TURUN KAUPUNGIN NUORISOPALVELUT	14
4 MENETELMÄT	18
4.1 Kysely	19
4.2 Haastattelut	22
4.3 Analyysimenetelmät	25
5 AINEISTO	27
5.1 Kysely turkulaisille 15–29 -vuotiaille nuorille	27
5.2 Haastattelut Turun kaupungin työntekijöille	35
5.3 Haastattelu Bass Society Turku -projektin rap-työpajan vetäjälle	38
6 YHTEENVETO JA TOIMENPIDE-EHDOTUKSET	41
LÄHTEET	48
LIITTEET	50
LIITE 1: Kysely turkulaisille 15–29 -vuotiaille nuorille	50
LIITE 2: Haastattelukysymykset	55

1 JOHDANTO

Kulttuuria ja hyvinvointia yhdistelevät hankkeet ja projektit ovat olleet kasvussa viime vuosien aikana Varsinais-Suomessa. Opetus- ja kulttuuriministeriön ehdotus *Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia* -toimintaohjelmaksi valmistui vuoden 2010 alussa, ja se johti pian myös alueellisiin toimenpiteisiin. Ministeriö antoi kaikille kolmelletoista alueelliselle taidetoimikunnalle määrärahan, jonka käyttötarkoitus oli taiteen ja kulttuurin hyvinvointipalveluihin keskittyvän yhteistyön kehittäminen sekä alueellisen selvityksen teettäminen. (Lehto 2012, 15.) Kuten *Taiteesta tulevaisuuden hyvinvointia Varsinais-Suomessa* (Mt., 2012) -selvityksestä käy ilmi, erilaiset kulttuurin keinoja hyödyntävät, hyvinvointiin tähtäävät projektit kohensivat ihmisten elämänlaatua ja tarjosivat uudenlaisia toimintamahdollisuuksia kohderyhmille.

Olen nuorille suunnatuissa kulttuuriprojekteissa kartuttamani työkokemuksen kautta huomannut, että hyvinvointia tukevissa kulttuuriprojekteissa korostuu usein moniammatillisuus, joka näkyy esimerkiksi taiteilijan ja sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten yhteistyönä. Yhteistyön kautta vastaanottaja saa sekä sosiaalista tukea, että taiteellista opastusta osallistuessaan kulttuuritoimintaan. Kulttuuriprojekteja tarjotaan eri kohderyhmille muun muassa tukemaan paranemisprosessia, helpottamaan yhteiskuntaan kiinnittymistä tai esimerkiksi ehkäisemään syrjäytymistä. Erityisesti inaktiivisille nuorille suunnatut, osallistavat kulttuuriprojektit tukevat sosiaalista vahvistamista, mikä on useissa projekteissa näyttäytynyt tärkeänä osana syrjäytymisen ehkäisemistyötä. Vaikka syrjäytymisuhan alla oleville nuorille suunnatut osallistavat kulttuuriprojektit nähdään erityisen tärkeinä, kulttuuriprojektit aktivoivat nuoria elämäntilanteesta riippumatta. Kaupunkien nuorisopalveluilla on tärkeä rooli projektien suunnittelu-, toteuttaja-, sekä yhteistyötahona. Erilaisten toiminnallisten kulttuuriprojektien kautta nuoret voivat löytää uusia kiinnostuksen kohteita sekä mahdollisesti suuntautua mielekkääseen ammattiin.

Opinnäytetyössäni selvitän tapoja, joilla nuorille suunnattua projektitoimintaa voidaan kehittää Turun kaupungin nuorisopalveluissa niin, että projektit vastaavat mahdollisimman hyvin kohderyhmien tarpeita sekä tavoittavat mahdollisimman suuren määrän nuoria. Erilaisissa kulttuuria ja hyvinvointia yhdistelevissä projekteissa olen huo-

mannut työni kautta, kuinka hedelmällisiä ja tarkoituksenmukaisia nuorille suunnatut osallistavat kulttuuriprojektit ovat. Nuorille tarjotut monipuoliset toimintamahdollisuudet ovat synnyttäneet nuorten omavetoisia projekteja, sekä auttaneet yhteiskuntaan kiinnittymisessä. Erilaisissa projekteissa havainnoimani sekä kuulemani perusteella kulttuuriprojektien toteutusta, kuten markkinointia, tulee kuitenkin kehittää sujuvammaksi ja projektien sisältöjen on vastattava kohderyhmän kysyntään. Työkokemukseni perusteella olen voinut havaita, kuinka painava monipuolisten ja modernien sisältöjen merkitys on kiinnostavuuden maksimoimisessa nuorille tarjottavissa projekteissa.

Turkulaisille 15–29-vuotiaille nuorille tekemäni sähköisen kyselyn avulla pyrin selvittämään, millaisista asioista nuoret ovat kiinnostuneita, mitkä ovat nuorten toimintaympäristöt sekä millaisiin projekteihin nuoret ovat aikaisemmin osallistuneet. Kyselyn kohderyhmä määrittyi nuorten tavoitettavuuden mukaan. Vastaaajia tavoitellaan Turun nuorisotalojen sekä kahden aiemmassa työsuhteessani perustetun Facebook-ryhmän kautta. Vastaaajat edustavat siis nuorten ryhmää, joka on jossain määrin ollut mukana nuorisopalveluiden järjestämässä toiminnassa. Aineiston perusteella osoitan nuorille suunnattujen kulttuuriprojektien tämän hetkisen tarpeen sekä teen ehdotelman toiminnan kehittämiseksi. Projekteissa mukana olleiden työntekijöiden haastattelujen perusteella selvitän projektisuunnittelun kehittämisalueet sekä mahdolliset ongelmakohdat. Hyödynnän nuorisopalveluiden työntekijöiden haastatteluita sekä asiantuntijälähteinä, että haastatteluaineistona. Peilaan tutkimustuloksiani kulttuuri- ja hyvinvointialan teoksiin, julkaisuihin sekä raportteihin. Opinnäytetyöni osoittaa tietopohjan avulla nuorille suunnattujen osallistavien kulttuuriprojektien hyvinvointivaikutukset sekä keräämäni aineiston avulla antaa konkreettisia ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi.

2 KESKEISET KÄSITTEET

Keskeisten käsitteiden avulla haluan avata opinnäytetyöni tavoitteiden kannalta sisällöllisesti olennaisia termejä teorian kautta. Nuorille suunnatut hyvinvointia ja kulttuuria yhdistelevät projektit tähtäävät hyvin usein sosiaaliseen vahvistamiseen tai syrjäytymisen ehkäisemiseen mm. työpajatoiminnan keinoin. Keskeisten käsitteiden kautta haluan luoda teoreettisen pohjan ja tuen tutkimukselleni, jonka tarkoitus on selvittää nuorille suunnattujen projektien kehittämiskohteet Turun kaupungin nuorisopalveluissa.

2.1 Hyvinvointi

Hyvinvointi on käsitteenä hyvin laaja-alainen ja jokaiselle ihmiselle henkilökohtainen tila. Hyvinvointi syntyy ihmisen itsensä, hänen läheistensä, lähiympäristön ja palvelujärjestelmän toiminnan sekä yhteiskuntapolitiikan tuloksena. Hyvinvoinnin keskeisimpiä osia ovat terveyden ja toimintakyvyn lisäksi asuminen ja muu elinympäristö, toimeentulo, ihmissuhteet, yhteisöllisyys, mielekäs tekeminen, osallisuus sekä peruskulttuurin turvallisuus. (Liikanen 2010, 37.) Sosiologi ja yhteiskuntatieteilijä Erik Allardtin (1976) teorian mukaan hyvinvointi voidaan määritellä tarvekäsitteen avulla. Tarvekäsitteen mukaan hyvinvoinnin aste määräytyy tarpeentyydytyksen asteesta. Tässä yhteydessä tarpeilla tarkoitetaan perustarpeita, joiden tyydyttämättä jättäminen tarkoittaa huonoja olosuhteita. Onni sen sijaan liittyy ihmisen subjektiivisiin elämyksiin ja tunteisiin, mikä riippuu siitä, kuinka onnellisiksi ihmiset itsensä kokevat tai tuntevat. Hyvinvoinnin määrittäjäksi voidaan myös todeta ihmisen elintaso, eli elämänlaatu. Elintaso koostuu niistä aineellisista ja persoonattomista resursseista, joiden avulla yksilö voi ohjailla elinehtojaan ja tyydyttää aineellisia tarpeitaan. Nämä tarpeet koskevat muun muassa tuloja, asuntoa ja työllisyyttä. Sosiaalisten ja itsensä toteuttamisen tarpeiden tyydytys määrittellään sen sijaan inhimillisten suhteiden laadun perusteella. (Mt., 32–33.) Hyvinvoinnin määrittely on haastavaa kaikkiin olosuhteisiin ja yhteyksiin soveltuvalla tavalla. Se määrittyy tilannekohtaisesti ja eroaa käsitteenä historiallisesti ja maantieteellisesti. Esimerkiksi hyvinvointia määrittelevät osa-alueet olivat täysin erilaiset 1800-luvun Suomessa, kuin mitä ne ovat nykyään. (Koivisto, Lehtikainen, Pasanen-Willberg, Ruusuvirta, Saukko-

nen, Tolvanen & Veikkolainen 2010, 11.) Hyvinvointia voidaan lähestyä myös (Hyyppä 2002; Hyyppä & Liikanen 2005; Ruuskanen 2002) niin, että siihen sisältyy osa-alueina fyysinen-, henkinen- ja sosiaalinen hyvinvointi. Ruumiillista hyvinvointia ylläpitää fyysisen toimintakyvyn ylläpitäminen ja parantaminen, ja henkistä hyvinvointia tukee mielenrauha ja mahdollisuus itsensä toteuttamiseen. Sosiaalista hyvinvointia taas vahvistaa yhteisöllisyys, luottamus ja muu sosiaalinen pääoma. (Koivisto ym. 2010, 12.)

2.2 Kulttuuri hyvinvoinnin edistäjänä

Taide- ja kulttuuritoiminnalle voidaan nähdä ainakin neljä välineellistä vaikutusta ihmisen hyvinvoinnin kannalta. Ensimmäisenä ja tärkeimpänä on taide elämyksenä, merkityksinä ja taidenautintoina osana ihmisen tarpeita. Taide virittää aisteja ja rikastuttaa kokijan elämysmaailmaa. Toinen vaikutus on taiteen ja kulttuuritoiminnan yhteys hyvään terveyteen, parempaan työkykyyn sekä hyvän elämän kokemuksiin. Kolmantena ovat kulttuuritoiminnan ja harrastamisen myötä syntyneet yhteisöllisyys ja verkostot, jotka auttavat ihmisen elämänhallinnassa. Neljäntenä nähdään taiteen, arkkitehtuurin ja sisustamisen vaikutukset viihtyisämmän ympäristön luomiseksi. Kaunis ympäristö ja luonto virkistävät ja voivat edesauttaa kuntoutumisessa. Taide- ja kulttuuri auttavat ihmistä arjen jäsentämisessä ja haltuunotossa ja niillä on vaikutusta sosiaalisiin hyvän elämän kokemuksiin. (Hyyppä & Liikanen 2005, 113.)

Kulttuurin ja taiteen mahdollisuudet hyvinvoinnin ja terveyden edistäjinä painottuvat usein ennaltaehkäisevään työhön. Terveyden edistäminen on jaettu perinteisesti kahtia; voimavarojen tunnistamiseen ja vahvistamiseen (promotiivinen työ) sekä riskitekijöiden tunnistamiseen ja ehkäisemiseen (preventiivinen työ). Ehkäisevän sosiaalipolitiikan tavoitteena on edistää yksilöllistä vapautta, oma-toimisuutta, osallisuutta sekä elämän ehtojen määrittelyä. Taiteen ja kulttuuritoiminnan tuominen ihmisten arkeen ennaltaehkäisevässä mielessä ja osana sosiaali- ja terveydenhuoltoa ilmenee esimerkiksi harrastus- ja kulttuurikäynteinä, toiminnallisina ryhminä, sosiokulttuurisena innostamisena taiteilijan tai virikeohjaajan johdolla, tai soveltavana yhteisötaiteena. Hoito- ja hoivatyössä ennalta ehkäiseminen näkyy muun muassa luovina terapioina ja kulttuuritoiminta-

na osana hoito- ja palvelusuunnitelmaa esimerkiksi musiikkia, kuvataidetta tai tanssia apuna käyttäen. (Liikanen 2010, 27.)

2.3 Syrjäytymisen ehkäiseminen kulttuurin keinoin

Erilaisia kulttuurin keinoja käytetään paljon syrjäytymisen ehkäisemistyössä. Syrjäytymistä (Danska-Honkala & Poteri 2011) ehkäisevät tai vähentävät toimenpiteet tulisi rakentaa syrjäytymisen sekä syrjäytymiseen ajavien uhkatekijöiden määrittelystä. Eri toimijoilla on omat tavat luokitella ja avata käsitettä ja syrjäytymisen tulkinnat ja rajaukset vaihtelevat kontekstin mukaan. Puhuttaessa nuorten syrjäytymisestä tai sen ehkäisystä, viitekehyksenä käytetään työllisyys- ja koulutusuraan liittyviä asioita. Aina kyse ei kuitenkaan ole yksilön oman toimintavallan piirissä olevista asioista. Yhteiskunnallisten toiminta-alueiden reuna-alueille joutuminen, tai sen uhka voi liittyä nuoren kohdalla esimerkiksi vanhempien moniongelmaisuudesta, heikosta koulumenestyksestä johtuvasta jatkokoulutuksen ulkopuolelle jäämisestä tai kouluttamattomuudesta ja työttömyyden uhasta. (Lundbom & Herranen 2012, 13.)

Syrjäytyminen

Syrjäytymistä ilmiönä voidaan tarkastella myös syvenevänä prosessina. Alkutilanne voi ilmetä vaikeuksina koulussa, kotona tai sosiaalisessa ympäristössä. Tilanteen myötä nuori joko alisuoriutuu tai keskeyttää koulunkäynnin. Koulutuksen puute johtaa työmarkkinavaiheeseen, jossa nuori ajautuu huonoon asemaan. Huono työmarkkina-asema johtaa syrjäytymiseen, joka voi ilmetä esimerkiksi työn vieroksuntana, kriminalisoitumisena, sosiaaliavustusten varassa elämisenä, alkoholisoitumisena, eristäytymisenä tai muuna vastaavana marginalisoitumisena. Syrjäytymisen seurauksena nuori laitostuu tai eristäytyy muusta yhteiskunnasta. (Valtiontalouden tarkastusvirasto 2007, 19.) Syvenevän prosessin valossa ennaltaehkäisevällä työllä sekä varhaisella puuttumisella on erittäin tärkeä rooli syrjäytymisen ehkäisemisessä. Nuorten syrjäytymisen ehkäisy (Danska-Honkala & Poteri 2011) voidaan nähdä useiden erilaisten toimenpiteiden kokonaisuutena, joita toteutetaan sekä yksittäisillä hallinnonaloilla että hallinnonalojen välisesti ja niitä rahoitetaan niin valtionosuuksilla kuin hankeavustuksillakin. Syrjäytymisen ehkäisemisen yleisiä piirteitä ovat esimerkiksi tapaamisten intensiivisyys, vertaisryhmätoiminta, suunnitelmallisuus, tavoitteel-

lisuus ja arviointi, kodin, koulun ja vapaa-ajan huomiointi, menetelmällisyys, toiminnan toteuttaminen nuoren lähiyhteisössä, paikallinen soveltaminen, työtiimin nopea ja joustava reagointi sekä tiimin yhteinen menetelmällisyys. (Lundbom & Herranen 2012, 134–135.)

Esimerkkiprojekti Bass Society Turku

Kuten syrjäytymistä ehkäisevässä nuorisotyössä, myös nuorten aktivointiin tähtäävissä hyvinvointia ja kulttuuria yhdistävissä projekteissa ilmenee syrjäytymisen ehkäisemistyön yleiset piirteet. Linnateatterin vuonna 2013 vetämässä Bass Society Turku -hankkeessa turkulaiset 15–22-vuotiaat nuoret saivat osallistua erilaisiin katukulttuuria edustaviin luoviin työpajoihin taide- ja toimintatalo Vimmassa. Nuoret saivat osallistua joko rap-, biitit-, katutanssi-, näyttelijäntyö-, tai graffitimaalaus-työpajoihin omien toiveidensa mukaisesti. Projekti kesti puoli vuotta ja tähtäsi syksyllä 2013 ensi-iltansa saaneeseen hip hop -musikaaliin. Musikaalin käsikirjoitus tehtiin nuorten materiaalien pohjalta ja kaikki halukkaat saivat osallistua musikaalituotantoon esiintyjinä. Työpajat toteutettiin viikonloppuisin intensiivisesti ja säännöllisesti. Muutamaa viikonloppua lukuun ottamatta nuoret työskentelivät Vimmassa viikoittain lauantaisin ja sunnuntaisin 6-8 tuntia. Osallistuessaan työpajoihin nuoret saivat vertaistukea toisistaan ja taiteenalan ammattilaisten ohjausta ennalta suunnitelluin teemoin. Projektin tavoitteellisuus näkyi hip hop -musikaaliin tähtäävien materiaalien tuottamisessa ja harjoittelussa, ja osallistujat saivat aktiivisesti ohjausta ja palautetta työskentelystään. Koska työpajat järjestettiin viikonloppuisin, osallistujien ei tarvinnut jäädä pois koulusta, vaan työskentely tapahtui nuorten omalla vapaa-ajalla.

Työskentelin itse projektissa tuotantoassistenttina. Työnkuvaani kuului työpajojen koordinointi sekä Vimman tiloista vastaaminen työpajaviikonloppuina. Huomasin projektin edetessä, kuinka hedelmällinen projekti oli ja kuinka motivoituneina nuoret työskentelivät työpajoissa. Projektin työtiimi työskenteli tiiviisti yhdessä, ja erilaisiin tilanteisiin pystyttiin reagoimaan nopeasti. Erilaiset ongelmatilanteet ratkottiin yhdessä nuorten, työryhmän sekä Turun kaupungin etsivän nuorisotyön työntekijöiden kesken. Voin oman työkokemukseni nojalla todeta, että Bass Society -hanke edustaa toimivaa tapaa tehdä syrjäytymisen ehkäisemistyötä kulttuurin keinoin.

2.4 Sosiaalinen vahvistaminen ja moniammatillisuus

Sosiaalinen vahvistaminen on hyvin yleinen luonteenpiirre useissa moniammatillisissa hyvinvointiin tähtäävissä projekteissa. Mehtosen (2012) mukaan sosiaalinen vahvistaminen esiintyy käsitteenä lukuisissa yksilöiden ja yhteisöjen hyvinvointiin ja hyvinvointipalvelujen tuottamiseen liittyvissä ammatti- ja toimialojen linjauksissa. Termi on kirjoitettu sisään kasvatuksellista ja yhteiskunnallista työtä määrittäviin ja niitä kehittäviin strategioihin, ohjelmiin sekä opetussuunnitelmien sisältöihin. (Lundbom & Herranen 2012, 13.) Hyvinvointia ja kulttuuria yhdistelevät projektit tähtäävät tavalla tai toisella kohderyhmän sosiaaliseen vahvistamiseen kokijan oman arvon tunteen sekä itsevarmuuden lisäämisen kautta. Sosiaalisella vahvistamisella (Mehtonen 2012) ymmärretään arkipuheessa monenkaltaista ehkäisevää työtä, kuten varhaista puuttumista, elämän nivelvaiheiden tunnistamista, korjaavia toimia, sekä esimerkiksi erilaisten palvelun tuottajien tarkoituksenmukaista ja asiakaslähtöistä verkostoitumista erikäisten ihmisten ja ryhmien kanssa erilaisissa yhteisöissä paremman tulevaisuuden puolesta. Sosiaalinen vahvistaminen on kokonaisvaltaista elämänhallinnan tukemista sekä ohjaustyötä, ja sen painopiste on vahvasti ennaltaehkäisevissä toiminnoissa. (Lundbom & Herranen 2012, 13.) Kuten hyvinvoinnin käsite, myös sosiaalinen vahvistuminen on yksilökohtainen tila, jonka ihmiset kokevat eri tavoin. Nuorille suunnatun kulttuuriprojektin kehittämisen näkökulmasta sosiaalisella vahvistamisella on erittäin voimakas rooli, joka joko tiedostetaan etukäteen tai joka ilmenee kohderyhmän paremman elämänlaadun saavuttamisella.

Nuorille suunnattua osallistavaa kulttuuritoimintaa järjestetään usein syrjäytymisen ehkäisemistoimena inaktiivisille nuorille. Tässä kontekstissa sosiaalisella vahvistamisella tarkoitetaan varhaista tukea ja toimenpiteitä, jotka kohdistuvat syrjäytymisvaarassa oleviin ja erityistä tukea tarvitseviin nuoriin sekä riskitilanteisiin ja -alueisiin. (Danska-Honkala & Poteri 2012.) Sosiaalinen vahvistaminen tarkoittaa, että nuorten elämänhallinnan tukemisessa on vahva ehkäisevän työn näkökulma ja sitä tehdään moniammatillisesti. Moniammatillisuuden määrittely on haastavaa ja kyseiselle käsitteelle ei ole olemassa selkeää tulkintaa. Keskeistä moniammatillisuudessa kuitenkin on eri alojen ammattilaisten yhteinen

työskentely, jolla tavoitellaan laajemman näkökulman saavuttamista. (Lundbom & Herranen 2012, 128.)

Työkokemukseni kautta olen huomannut, että moniammatillisuus esiintyy selkeänä toimintamuotona sellaisissa kulttuuriprojekteissa, joiden päämäärä on hyvinvointipainotteinen. Erityisesti pudokasnuorille, eli opiskelun ja työelämän ulkopuolella oleville nuorille, suunnatut kulttuuriprojektit toteuttavat vahvasti moniammatillisuuden teemaa, mikä näkyy selkeästi työryhmiin kuuluvien ammattilaisten toimialoista. On hyvin yleistä, että projektissa nuori esimerkiksi harjoittelee teatteria tai tanssia kulttuurialan ammattilaisen johdolla ja saa ohjausta elämänhallintaan nuorisotyöntekijältä. Tämä ammatillinen yhdistelmä tukee nuoren itseilmaisun ja luovuuden vahvistumista sekä elämän ongelmatilanteiden purkamista.

Valtion talouden toiminnantarkastuskertomuksessa (2007) moniammatillisuutta kuvataan yhteistyöksi ja yhdessä työskentelyksi eli synergiaaksi, jota syntyy tilanteesta, jossa ryhmän yhteinen suoritus tuottaa paremman tuotoksen kuin ryhmän yksittäisten jäsenten suoritukset yhteensä (Valtion talouden tarkastusvirasto 2007). Mielestäni juuri useiden eri tekijöiden aikaansaama tiedon ja taidon jako ja -soveltaminen tekevät moniammatillisista projekteista erittäin tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia. Sosiaali- tai nuorisotyön ammattilaisella ei välttämättä ole taiteellisia tai pedagogisia ominaisuuksia, mutta osaa oman ammattinsa valossa auttaa ongelmanuoria. Toisaalta tanssitaiteilijalla ei välttämättä ole minikäänlaista kokemusta vaikeiden tilanteiden, kuten ryhmädynamiikassa esiintyvien ongelmien tai kiusaamisen ratkomisesta, mitkä nuorisotyöntekijä kykenee hoitamaan tehokkaasti.

2.5 Työpajatoiminta

Työpajatoiminta on yleinen tapa osallistaa inaktiivisia nuoria sekä tarjota mahdollisuuksia työskentelyyn ja työelämään suuntautumiseen. Nuorten työpajatoiminnan päätehtävä on tukea nuoren elämäntaitoja, sosiaalista vahvistumista ja varhaista tukea, omatahtista yhteisöllistä kasvua sekä oman tekemisen kautta oppimista. Työpajat tarjoavat nuorille mahdollisuuden ohjattuun ja tuettuun työntekoon sekä koulutuksen suorittamiseen yhteistyössä koulutuksen järjestäjän

kanssa. Nuoret saavat apua ja ohjausta myös avoimille työmarkkinoille työllistymiseen. Työpajatoiminta sijoittuu julkisen sektorin palvelukokonaisuudessa sosiaalialan palvelujen ja avoimien koulutus- ja työmarkkinoiden välimaastoon ja se on monialaista toimintaa. (Walldén 2014.)

Nuorten työpajatoimintaa järjestetään 264 kunnassa ympäri maan. Kohderyhmä on nuorisolain (72/2006) mukaan alle 29-vuotiaat nuoret. Toiminnan rahoitus perustuu valtionapuun, toiminnan ylläpitäjän rahoitusosuuteen, nuorille asiakkaille ostettujen palvelukokonaisuuksien tuloihin sekä työpajalla nuorten tekemän työn mahdollisiin tuloihin. Vuonna 2009 nuorten työpajatoimintaan osallistui 11304 alle 29-vuotiaasta nuorta; heistä 9410 oli alle 25-vuotiaita. Viime vuonna pajoilla oli 2700 nuorta enemmän kuin vuonna 2008. Nuorten työpajat ovat vastanneet nopeasti kasvaneeseen nuorisotyöttömyyteen. Nuorten työpajatoiminta on osoittanut vuosien aikana kykynsä muuntua ripeästi toimintaympäristön mukana. Nuorten työpajatoimintaan osallistuneista nuorista 75 % sijoittui pajajakson jälkeen joko koulutukseen, työhön tai muuhun aktiivitoimintaan. Pajanuorista 67 %:lta puuttui ammatillinen koulutus. Työpajoihin osallistuu myös maahanmuuttajataustaisia nuoria ja pajoilla puhuttiin viime vuonna 68 eri äidinkieltä. (Mt., 2014.)

3 TURUN KAUPUNGIN NUORISOPALVELUT

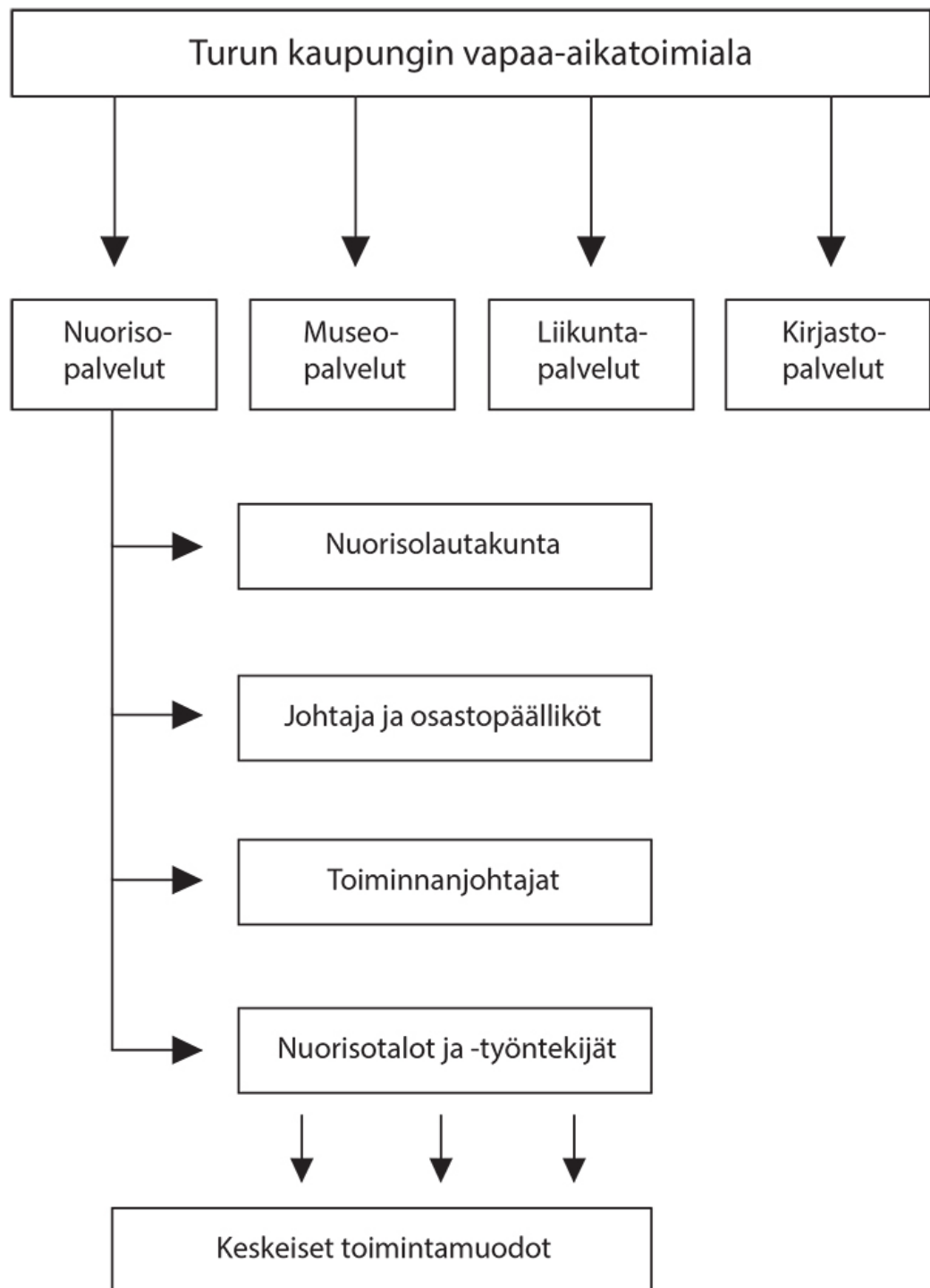
Turun kaupungin vapaa-aikatoimiala muodostuu neljästä palvelualueesta, jotka ovat kirjasto-, museo-, liikunta- ja nuorisopalvelut. Nuorisopalvelut (aiemmin nuorisoasiainkeskus) toteuttaa nuorisolaissa määriteltyjä nuorisotyön perustehtäviä, joita ovat nuoren kasvun ja itsenäistymisen tukeminen, nuoren aktiivisen kansalaisuuden edistäminen, nuoren sosiaalinen vahvistaminen sekä nuorten kasvu- ja elinolojen parantaminen. Toiminta-ajatuksena on lasten ja nuorten myönteisen kasvun tukeminen. Nuorisopalveluiden johtajana toimii Anniina Lehtiö-Vainio. (Turun kaupunki 2014a.) Nuorisopalveluissa työskentelee yhteensä yksitoista toiminnanjohtajaa, joiden vastuualueisiin kuuluu mm. nuorisotalot, sosiaalinen- ja etsivä nuorisotyö, nuorten työpajatoiminta, lasten aamu- ja iltapäivätoiminta sekä järjestö- ja avustusasiat (Moisio 2014). Nuorisopalveluiden (Turun kaupunki 2014a) keskeisiä toimintamuotoja ovat:

- Nuorisotilat ja nuorten lähipalvelut
- Kädentaitojen ja luovan toiminnan edistäminen
- Kulttuurinen-, monikulttuurinen- ja kansainvälinen nuorisotyö
- Nuorten työllisyyden edistäminen (Työpajat)
- Nuorten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien kehittäminen
- Nuorten ohjaus ja koulutusvalmiuksien parantaminen (NOSE)
- Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta
- Yhteistyö muiden kaupungin hallintokuntien kanssa turkulaisten lasten ja nuorten hyvinvoinnin edistämiseksi
- Nuorisojärjestöjen ja nuorten omien toimintaryhmien toiminnan tukeminen (Mt., 2014.)

Nuorisolautakunta

Nuorisolautakunta vastaa luottamuselimenä nuorisopalveluista ja sen keskeisistä päätöksistä. Nuorisolautakunta päättää mm. avustusmäärärahojen jakamisesta järjestöille ja nuorten ryhmille sekä erilaisten nuorisotilojen ja leirialueiden maksujen suuruudesta. Nuorisolautakunnan toimintakausi on neljä vuotta ja siinä on 13 kaupunginvaltuuston valitsemaa jäsentä, joilla jokaisella on henkilö-

kohtainen varajäsen. Kuntalaiset voivat ottaa yhteyttä nuorisolautakunnan jäseniin yhteystietolistan kautta. (Turun kaupunki 2014b.)

Kaavio 1

Kaavio nuorisopalveluiden rakenteesta ja toimintahierarkiasta.

Työpajatoiminta nuorisopalveluissa

Nuorten hyvinvointiin ja sosiaaliseen vahvistumiseen tähdätään järjestämällä erilaisia toimintamahdollisuuksia eri elämäntilanteissa oleville nuorten ryhmille. Syrjäytymisen ehkäisemiseen tähtäävä toiminta esiintyy Turun kaupungissa yksittäisinä hankkeina sekä jatkuvana toimintana. Erilaiset aktivoivat toimintatavat helpottavat syrjäytymisuhan alla olevien nuorten kiinnittymistä yhteiskuntaan, sekä tarjoavat turkulaisille nuorille toimintamahdollisuuksia mm. liikunnan ja kulttuurin osa-alueilta. Erilaisten yksittäisten hankkeiden, kuten Bass Society Turku -projektin lisäksi Turussa on toiminut jo vuodesta 1988 asti nuorten työpaja Fendari (Aamuset 2013). Nuorisopalveluiden toteuttama Fendari on alle 25-vuotiaille turkulaisille, ilman opiskelu-, tai työpaikkaa oleville nuorille tarkoitettu työpaja. Fendarissa on mahdollista työskennellä tekstiili-, kädentaito-, korjaus-, puu-, retki-, metalli-, startti-, sekä maalaamotyöpajoissa. Työpajoissa tehdään mm. tilaustöitä sekä erilaisia tuotteita myyntiin. (Turun kaupunki 2014c.)

Esimerkkiprojekti Turun Taidekolmiot

Turun Taidekolmiot on ensimmäistä kertaa keväällä 2014 toteutettava graffiti-seinäprojekti Turun alueella. Taidekolmiot on Turun kaupungin nuorisopalveluiden toiminnanjohtaja Tatu Moision vetämä projekti. Projektissa Turkuun rakennetaan kolme kolmion muotoista seinärakennelmaa vapaata graffitimaalausta varten. Seinät tullaan rakentamaan Samppalinnan puistoon, Kupittaan puistoon sekä Pansion kisapuistoon. Taidekolmioiden idean takana on tarjota katukulttuurista kiinnostuneille turkulaisille mahdollisuus päästä maalaamaan graffiteja laillisesti eri puolilla Turku. Taidekolmiot yhdistelee yhden katukulttuurin muodon nuorisoprojektiin samalla tarjoten kaikille turkulaisille mahdollisuuden tehdä graffititaidetta. Taidekolmiot pystytetään toukokuussa ja puretaan talven säilytystä varten lokakuussa. Myös itse graffitimaalausta aktiivisesti harrastava Moisio kertoo projekti-idean saaneen alkunsa turkulaisille nuorille suunnatun Aloitekanava-sivuston kautta. Aloitekanava on Nuorten tieto- ja neuvontatyön kehittämiskeskuksen koordinoima, nuorille suunnattu maanlaajuinen internetpalvelu, jossa käyttäjä voi tehdä aloitteita oman kotikuntansa vapaa-aikatarjonnan ja palveluiden parantamiseksi (Aloitekanava 2014). Aloitekanavaan oli saapunut ehdotuksia kiinteistä luvallisista graffitimaalauspaikoista, minkä pohjalta Moisio otti graffitiseinäprojektin vastuulleen muun työnsä ohella. (Moisio 2014.)

Olin itse Taidekolmiot-projektissa projektityöntekijänä helmikuun 2014. Koska Taidekolmioilla ei ole erillistä rahoitusta, tapahtumatuotanto ja yhteistyökuviot täytyi suunnitella mahdollisimman pienillä kustannuksilla projektista vastaavan toiminnanjohtajan oman budjetin sisälle hyödyntäen Turun kaupungin omia verkostoja sekä yhteistyökumppaneita ja -kanavia. Työtoimenkuvani nuorten palveluissa ja Taidekolmiot-projektissa oli hankkia kolmioille yhteistyökumppaneita turkulaisista kulttuuriorganisaatioista ja -tapahtumista. Tehtävänäni oli myös kehittää tapahtumia kolmioiden ympärille näkyvyyden lisäämiseksi. Aloitin työskentelyn hahmottelemalla tapahtumaideoitani kolmioita varten. Erilaisten ideoiden, kuten livemusiikin tai workshop-toteutusten hahmottumisen jälkeen kartoitin sellaiset turkulaiset tapahtumat ja yhdistykset, jotka mielestäni toiminta-ajatuksiltaan ja teemoiltaan sopivat Taidekolmioiden agendaan. Tapahtumasuunnittelun runko muodostui ajatuksestani liittää jokaiselle kolmioiden toimintakuukaudelle jotain ohjelmaa. Työn kautta käsitykseni nuorisopalveluiden projektisuunnittelusta selkeytyi yhden projektin kautta. Taidekolmiot-projekti edustaa uudenlaista nuoria aktivoivaa toimintamuotoa tarjoten turkulaisille graffiti-maalajille alustan taiteen tekemiselle. Toteutuessaan suunnittelemani tapahtumatuotanto tarjoaa turkulaisille nuorille myös mahdollisuuden osallistua seini-en oheistoimintaan.

4 MENETELMÄT

Opinnäytetyöni menetelmät edustavat kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta. Toisin kun määrällisessä tutkimuksessa, jossa suurella otannalla on keskeinen rooli, laadullisessa tutkimuksessa keskitytään pienempään määrään aineistoa, jota pyritään analysoimaan mahdollisimman tarkasti. Laadullisen tutkimuksen tyypillisiä aineistonkeruumenetelmiä ovat haastattelut, kysely, havainnointi ja erilaisiin dokumentteihin perustuva tieto (Tuomi & Sarajärvi 2009, 71). Kysely on ensisijaisesti määrällinen tutkimusmenetelmä, jossa ollaan usein kiinnostuneita erilaisista luokitteluista, vertailusta ja numeerisiin tuloksiin perustuvasta ilmiön selittämisestä (Jyväskylän yliopisto 2014). Omassa tutkimuksessani kysely kuitenkin näyttäytyy laadullisen tutkimuksen valossa pienen vastaajamäärän takia. Koska vastauksia tuli melko vähän, niitä ei voi hyödyntää tukeutuen määrällisiin mittareihin. Käytän opinnäytetyössäni laadullisen tutkimuksen kahta menetelmää rinnakkain. Olen kerännyt aineiston nuorille suunnatun kyselyn, sekä asiantuntijahaastatteluiden avulla. Menetelmien avulla tavoitteeni on saada näkemyksiä kaikkien projektien kannalta oleellisten tekijöiden näkökulmista. Nuoret ovat tutkimuksessani kokijoita ja kohderyhmä, nuorisopalveluiden työntekijät suunnittelu-, ja järjestäjätaho ja työpajavetäjä taiteellinen projektityöntekijä.

Turun kaupungin nuorisopalveluiden työntekijöiden haastatteluiden avulla pyrin selvittämään nuorille suunnattujen kulttuuritapahtumien hallinnollisen puolen toimintamuodot. Haastattelemalla nuorisopalveluiden toiminnanjohtaja Tatu Moisiota pyrin selvittämään miten uudet nuorille suunnatut kulttuuriprojektit etenevät suunnittelusta toteutukseen toiminnanjohtajan näkökulmasta. Haastattelun avulla halusin saada selkeän käsityksen siitä, kuinka monen henkilön työpanosta tarvitaan projektien toteutukseen ja voisiko projektisuunnittelua helpottaa jollain toimenpiteillä. Nuorisopalveluiden osastonjohtaja Eeva Roihan haastattelun avulla halusin ymmärtää miten korkeamman asteen byrokratia vaikuttaa projektisuunnitteluun ja -toteutukseen ja kuinka monen tahon kautta uusien projektien toteuttaminen täytyy hyväksyttää. Myös Roihan haastattelun kautta pyrin selvittämään hallintotasolla projektisuunnittelun mahdollisia ongelmia sekä kehityskohteita. Roihan haastattelun avulla pyrin myös syventämään ymmärrystäni

Turun kaupungin nuorten palveluiden toimintatavoista. Kolmantena asiantuntijana haastattelin Bass Society Turku -hankkeen rap-työpajan vetäjä Niko "Chyde" Toiskalliota, sillä halusin analysoida taiteellisen projektityöntekijän kokemuksia nuorten kanssa työskentelystä sekä kuulla mahdolliset kehitysehdotukset projektin toteutuksesta taiteellisen projektityöntekijän näkökulmasta.

4.1 Kysely

Aloitin aineiston keräämisen laatimalla kyselyn 15–29-vuotiaille turkulaisille nuorille. Päädyin valitsemaan kyseisen ikäryhmän selvittääkseni mahdollisimman laajasti eri-ikäisten nuorten kiinnostuksen kohteita sekä kokemuksia Turussa järjestetyistä kulttuuriprojekteista. Halusin jakaa vastaajat kyselyssä ikäryhmiin, sillä minua kiinnostivat eri-ikäisten kulttuuritottumukset ja kiinnostuksen kohteet, sekä opiskelu- ja työllisyystilanteet. Halusin myös ikäryhmien avulla selvittää, eroavatko eri-ikäisten mielenkiinnon kohteet toisistaan. Ikäryhmät olivat 15–18-vuotiaat, 19–21-vuotiaat sekä 22–29-vuotiaat. Koin myös jaottelun helpottavan analyysin tekemistä, mikäli vastauksia tulisi paljon. Kolmen ikäryhmän käyttäminen mielestäni selkeyttää vastausten vertailua sekä antaa suuntaa siihen, minkälaisista projekteista nuorilla on kokemusta ja mitkä kulttuurin teemat kiinnostavat eri-ikäisiä henkilöitä.

Julkaisin kyselyni avoimen linkin helmikuussa 2014 ja se oli avoinna 1,5 kuukautta. Nuorisopalveluiden toiminnanjohtaja Tatu Moisio välitti kyselyni Turun nuorisotalojen ohjaajille, joiden kautta nuoret saivat vastata kyselyyn nuorisotalojen tiloissa. Välittämällä kyselyn toiminnanjohtajalta nuorisohjaajille kunnioitin yksityisyyden suojaa olemalla käyttämättä nuorten henkilökohtaisia sähköpostiosoitteita nuorisotalojen sähköpostilistoilta. Tämän menettelyn ansiosta en kuitenkaan itse pystynyt kontrolloimaan kyselyn levitystehokkuutta esimerkiksi lähettämällä muistutusviestejä, jotka olisivat mahdollisesti lisänneet vastaajien määrää. Yritin kuitenkin tavoittaa suuremman määrän nuoria lähettämällä kaikille Turun nuorisotaloille viestin, jossa kehotin heitä muistuttamaan nuoria avoina olevasta kyselystä. Noin puolet nuorisotaloista vastasi minulle toimineensa pyytämälläni tavalla. Nuorisotaloihin välitetyn kyselylinkin lisäksi kirjoitin kahteen suljettuun Facebook-ryhmään viestin, jossa kehotin ryhmän jäseniä vastaamaan kyselyyni. Ryhmät olivat aiemmin työskentelemissäni nuorille suunnatu-

sa kulttuuriprojekteissa perustettuja ryhmiä. Toinen ryhmistä oli Bass Society Turku -projektin osallistujien yhteinen ryhmä, ja toinen projektia seuranneen Choice-hiphopmusikaalin ryhmä. Bass Society Turku ryhmään kuuluu 52 jäsentä ja musikaalin ryhmässä on 41 jäsentä. Kumpaankin ryhmään kuuluu noin kymmenen työryhmän jäsentä.

Strukturoitu kysely ei ole kvalitatiivisen tutkimuksen perinteisin aineistonkeruumenetelmä, vaan kuuluu luonteeltaan yleisemmin määrälliseen tutkimukseen (Tuomi & Sarajärvi 2009, 72). Laatimani kysely turkulaisille nuorille oli puoli-strukturoitu, eli osassa kysymyksistä oli valmiit vastausvaihtoehdot ja osa kysymyksistä oli avoimia. Halusin valmiiden vastausvaihtoehtojen avulla madaltaa vastaamiskynnystä mahdollisimman paljon, sekä helpottaa ja nopeuttaa vastaamisprosessia. Kyselyssä oli 15 kysymystä, joista 11 oli pakollisia. Nuorille suunnattuun projektiin osallistumista kartoittava kysymys ohjasi vastaajan vastauksesta riippuen joko kahdeksanteen tai vastaavasti yhdenteentoista kysymykseen. Kysymykseen myöntävästi vastannut henkilö ohjautui tarkentaviin lisäkysymyksiin. Kieltävästi vastannut henkilö siirtyi suoraan seuraavaan, kaikille yhteiseen kysymykseen ohittaen projektia tarkentavat lisäkysymykset. Tästä syystä pakollisten kysymysten määrä vaihteli vastaajien kesken. Kirjoitin lomakkeen ensimmäiselle sivulle informoivan motivointitekstin, jossa korostin kyselyn vastaajan auttavan Turun kulttuuritarjonnan parantamisessa ja kehittämisessä. Halusin motivoida vastaajia myös tarjoamalla mahdollisuuden osallistua kahden elokuvalipun arvontaan, mitkä sain nuorisopalveluista. Arvontaan osallistuneiden vastaajien yhteystietoja ei voinut yhdistää kyselyn vastauksiin.

En ollut jakanut kyselyä näkyvästi eri osioihin, mutta se koostui selkeästi samaa aihetta tutkivista kysymysryhmistä. Ensimmäiset kolme kysymystä profiloivat vastaajan. Nämä pakolliset kysymykset kartoittivat vastaajan iän, sukupuolen sekä koulutus-, tai työtilanteen.

Seuraavien kolmen pakollisen kysymyksen avulla halusin selvittää vastaajan kiinnostuksen kohteet, toimintaympäristöt sekä tapahtuma- ja projektiosallisuuden. Olin asettanut kysymyksiin valmiit vastausvaihtoehdot. Jokaisessa kysymyksessä oli kuitenkin myös avoin kenttä vastaajan omaa vaihtoehtoa varten. Halusin selvittää nuorten kiinnostuksen kohteet mahdollisimman laajasti, joten

vastaaja sai valita useamman vaihtoehdon. Määritin toimintaympäristöjä koskevan kysymyksen niin, että vastaaja voi valita enintään kolme vaihtoehtoa. Tällä ratkaisulla halusin hieman rajoittaa vastausten määrää tarkentaakseni yleisimmät ympäristöt. Nuorten tapahtuma- ja projektiosallisuutta koskevassa kysymyksessä annoin vastaajalle mahdollisuuden valita useamman vaihtoehdon, sillä minua kiinnosti vastaajan osallisuuden laajuus.

Seuraava kysymysryhmä määrittyi myöntävän tai kieltävän vastauksen perusteella. Pakollisessa kysymyksessä pyysin vastaajaa kertomaan onko tämä osallistunut nuorille suunnattuun projektiin. Mikäli vastaaja vastasi kieltävästi, tämä ohjautui suoraan markkinointia koskeviin kysymyksiin. Mikäli vastaaja ilmoitti osallistuneensa nuorille suunnattuun projektiin, hän ohjautui tarkentaviin lisäkysymyksiin. Lisäkysymysten avulla halusin selvittää mihin projektiin vastaaja on osallistunut ja milloin sekä onko vastaaja löytänyt projektien kautta uusia kiinnostuksen kohteita. Projektin yksityiskohtia koskeva kysymys oli vapaaehtoinen, sillä tarkoitukseni oli tutkia nuorten osallisuutta, sekä tehdä kyselystä mahdollisimman kevyt kyselyn keskeyttämisen minimoimiseksi. Määritin uusien kiinnostuksen kohteiden löytämistä koskevan kysymyksen pakolliseksi sillä tutkimukseni kannalta on olennaista tietää, ovatko nuorille suunnatut projektit olleet tarkoituksenmukaisia. Myöntävä vastaus ohjasi vastaajan seuraavaan avoimeen kysymykseen, jossa tiedustelin mistä projektista oli kysymys. Tämän vapaaehtoisen kysymyksen avulla halusin selvittää nouseeko vastauksista esiin jokin tietty projekti. Tämän tiedon kautta halusin luoda pohjaa mahdollisille kehitysehdotuksille niin sisällöllisesti kuin toiminnallisestikin projektisuunnittelussa sekä tietää, mitkä projektit ovat onnistuneet Turussa. Kysymyksen vapaaehtoisuus perustui samaan tarkoitukseen kuin edellisenkin vapaaehtoisen kysymyksen.

Seuraavien kahden pakollisen kysymyksen avulla halusin selvittää minkä viestimien kautta vastaajat ovat kuulleet nuorille suunnatuista tapahtumista sekä toiminnasta ja mitä sosiaalisen median palveluita he käyttävät. Kysymysten avulla halusin tutkia nuorille suunnatun markkinoinnin onnistumista sekä eri markkinointikanavien käyttöä. Kysymyksen tarkoituksena oli pyrkimys tehdä vastausten perusteella mahdollisia kehitysehdotuksia nuorille suunnatun toiminnan markkinointia varten.

Viimeisessä pakollisessa kysymyksessä tarjosin vastaajalle erilaisia väittämiä, joista tämän oli mahdollista valita kolme itseä parhaiten kuvaavaa lausetta. Rajoittamalla valinnan määrää pyrin saamaan vastaajan pohtimaan valitsemiin väittämiä. Väittämien avulla halusin selvittää, haluavatko nuoret ylipäänsä osallistua kulttuuriprojekteihin, millaisiin projekteihin he haluaisivat osallistua tai onko Turussa tarpeeksi nuorille suunnattua toimintaa. Halusin myös tietää löytävätkö nuoret tietoa uusista projekteista, tai ovatko nuorille suunnatut harrastusmahdollisuudet kenties liian kalliita.

Määritin kaksi viimeistä kysymystä vapaaehtoisiksi. Avoimissa kysymyksissä pyysin vastaajaa kertomaan oman ehdotuksensa nuorille suunnatusta projektista tai tapahtumasta sekä kertomaan, mikä Turussa järjestetty projekti oli vastaajan mielestä paras vuonna 2013. Kysymyksen vapaaehtoisuudella halusin korostaa vastaajan näkemystä oman kehitysehdotuksen tarpeellisuudesta sekä motivoituneisuudesta parantaa nuorille suunnattua projekti- ja tapahtumatarjontaa.

Lopuksi kysyin avoimella, vapaaehtoisella kysymyksellä vastaajan omaa ehdotusta nuorille suunnatusta kulttuuriprojektista ja viimeiseksi pyysin vastaajaa kertomaan mikä oli vuonna 2013 paras projekti tai tapahtuma jossa tämä on ollut mukana. Nuorten omien ehdotusten perusteella pyrin yksinkertaisesti tuomaan esille ne asiat, joista nuoret ovat kiinnostuneita ja millaiselle toiminnalle on tänä päivänä kysyntää. Kysymällä nuoren mielestä parasta tapahtumaa halusin selvittää, onko Turussa järjestetty jokin tietty projekti, joka nousee selkeästi suosituimmaksi ja josta voisi ottaa mallia tulevien projektien suunnittelussa sekä kehitysehdotuksissa. Tarkoitukseni on ensin hyödyntää hyväksi havaittuja menetelmiä ja sisältöjä ennen uusien toimintamallien luomista.

4.2 Haastattelut

Toinen tutkimusmenetelmäni on haastattelu. Halusin käyttää haastattelua aineistonkeruumenetelmänä sen joustavuuden takia. Haastattelutilanteessa haastattelijalla on mahdollisuus toistaa kysymys, oikaista väärinkäsityksiä, selvittää ilmausten sanamuotoa ja käydä keskustelua tiedonantajan kanssa. Haastattelulle on luonteenomaista saada mahdollisimman paljon tietoa halutus-

ta asiasta, jonka takia on järkevää toimittaa kysymykset jo etukäteen tiedonantajan tutustuttavaksi. Haastattelun etuna on myös henkilökeskeisyys ja henkilökohtaisuus; Haastateltavaksi voidaan valita henkilö jolla on mahdollisimman paljon tietoa tutkittavasta ilmiöstä ja kun haastattelusta on sovittu henkilökohtaisesti, tiedonantajan on vaikea perua lupaustaan haastattelusta. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 73–74.) Valitsin haastattelun tutkimusmenetelmäksi juuri näiden ominaisuuksien takia.

Turun kaupungin nuorisopalveluiden työntekijöiden haastattelut

Nuorisopalveluiden työntekijöille tekemäni haastattelut olivat luonteeltaan lähimpänä teemahaastattelutyyppiä. Teemahaastattelussa, eli puolistrukturoidussa haastattelussa edetään tiettyjen keskeisten teemojen ja niihin liittyvien tarkentavien kysymysten mukaisesti. Teemahaastattelussa pyritään löytämään merkityksellisiä vastauksia tutkimuksen tarkoituksen ja ongelmanasettelun tai tutkimustehtävän mukaisesti. Etukäteen valitut teemat perustuvat tutkimuksen viitekehykseen eli tutkittavasta ilmiöstä jo tiedettyyn. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 75.) Halusin haastatteluiden avulla selvittää, miten nuorille suunnattu kulttuuri-projektitoiminta käytännössä toteutuu Turun kaupungin nuorisopalveluissa, mitä resursseja ja toimenpiteitä projektien järjestäminen vaatii, sekä mitä ongelmia projektien järjestämiseen mahdollisesti liittyy. Halusin haastatteluiden kautta saada selville sekä toiminnanjohtajan että osastopäällikön roolit ja näkökulmat projektisuunnittelun ja -toteutuksen vaiheista. Tästä syystä haastatteluiden yhdeksästä kysymyksestä viisi olivat samoja. Loput kysymykset olin tehnyt selvittämään kunkin haastateltavan omaa roolia nuorisopalveluiden projekteissa sekä tuomaan esille haastateltavien mielipiteitä nuorille suunnatuista projekteista henkilökohtaisen työnkuvan kautta.

Haastattelin nuorisopalveluiden toiminnanjohtaja ja projektivastaava Tatu Moisiota kasvatusten nauhoittaen keskustelun, sekä myöhemmin uudestaan sähköpostitse. Olin toimittanut ensimmäisen haastattelun kysymykset Moisiolle etukäteen ennen haastattelua. Tämä menettely toimi hyvin, sillä olimme vielä tuolloin samoissa tiloissa töissä ja saimme haastattelun sopimaan aikataulullisesti hyvin muiden työtehtävien lomaan. Toisen haastattelun tarkoitus oli selvittää nuorisotyön rakenteellisia yksityiskohtia, kuten toiminnanjohtajien määrää sekä budjetin määräytymisperusteita. Toisella haastattelulla halusin myös hallinnolli-

sia lisätietoja esimerkkiprojekti Taidekolmioista, jossa olin itse projektityöntekijänä helmikuussa 2014. Pystyäkseni tekemään kehitysehdotuksia nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittämiseksi, minun on oleellista ymmärtää täysin nuorten palveluiden rakenne sekä projekteista vastaavien henkilöiden työnkuvat. Tein toisen haastattelun sähköpostitse, sillä kysymykset olivat yksiselitteisiä ja tiedonantajan oli helppo vastata niihin nopeasti. Tästä syystä en kokenut vuoropuhelua tarpeelliseksi. Moisiolle kasvotusten tekemäni haastattelu kesti hieman yli 15 minuuttia. Litteroin haastattelun nauhoittetuani sen nauhuriin.

Toinen haastateltavani Turun kaupungin nuorisopalveluista oli osastopäällikkö Eeva Roiha. Haastattelin Roihaa hänen pyynnöstään sähköpostitse, mikä myös antoi haastateltavalle mahdollisuuden tutustua kysymyksiin rauhassa etukäteen. Koin kasvotusten haastattelemisen luontevammaksi, sillä se mahdollisti keskustelun syntymisen ja antoi tilaa mahdollisille lisäkysymyksille. Sähköpostihaastattelu toimi mielestäni järkevämmän ikään kuin kysely, antamatta tilaa mahdollisille tarkennuksille. Kuten edellä mainitsin, sekä Moision että Roihan haastattelurungot olivat lähes samat, sillä halusin tietää eri rooleissa työskentelevien henkilöiden näkökulmat samoista aiheista. Roihan haastattelulla halusin selvittää osastopäällikön työnkuvan nuorisopalveluissa, sekä roolin nuorille suunnatuissa projekteissa. Pystyäkseni tekemään kehitysehdotuksia, koin tarpeelliseksi kysyä osastopäällikön näkemystä niistä toimenpiteistä, jotka mahdollisesti helpottaisivat nuorille suunnattujen projektien toteutusta. Selvittääkseni esimiestason motivoituneisuuden, halusin myös tietää kuinka tärkeinä haastateltava kokee nuorille suunnatut osallistavat projektit. Saadakseni kokonaiskuvan projektien syntymisestä, pyysin haastateltavaa kuvailemaan projektin elinkaaren nuorisopalveluissa.

Niko "Chyde" Toiskallion haastattelu (Bass Society Turku -projekti)

Niko "Chyde" Toiskallio on turkulainen rap-artisti, DJ, radiotoimittaja, tapahtumajärjestäjä sekä levykauppa- ja kulttuuriyrittäjä Aseman yksi kolmesta yrittäjästä. Toiskallio työskenteli nuorten syrjäytymisen ehkäisemiseen tähtäävässä, katu-kulttuureja edustavassa työpajaprojekti Bass Societyssa rap-pajan vetäjänä keväällä 2013. Valitsin Toiskallion kolmanneksi haastateltavakseni, sillä halusin saada taiteellisen projektityöntekijän näkökulman nuorille suunnatusta osallista-

vasta kulttuuriprojektista. Haastattelun avulla tarkoitukseni oli selvittää miten haastateltava päätyi projektiin mukaan, miten projekti eteni vetäjän näkökulmasta, millaisena hän koki nuorten kanssa työskentelyn sekä millaisia muutoksia tai kehitystä nuorissa oli nähtävissä projektin edetessä. Korostaakseni nuorille suunnattujen kulttuuriprojektien tarpeellisuutta, halusin tietää onko haastateltava ollut työnsä puitteissa tekemisissä projektin nuorten kanssa hankkeen päätyttyä. Koin myös tarkoituksenmukaiseksi selvittää, millä tavoin haastateltava kehittäisi nuorille suunnattua projektitoimintaa, sillä hänellä on ensikäden kokemusta projektin toteutusvaiheesta. Nauhoitin noin kymmenen minuuttia kestäneen haastattelun nauhuriin, ja litteroin sen.

4.3 Analyysimenetelmät

Analysoin opinnäytetyöni kvalitatiivisesta näkökulmasta. Sisällönanalyysi on perusanalyysimenetelmä, jota voidaan käyttää kaikissa laadullisen tutkimuksen perinteissä. Sisällönanalyysia voi pitää paitsi yksittäisenä metodina, myös väljänä teoreettisena kehyksenä, joka voidaan liittää erilaisiin analyysikokonaisuuksiin. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 91.) Analysoin opinnäytetyöni tutkimuksen aineistolähtöisesti. Aineistolähtöisessä analyysissä pyritään luomaan tutkimusaineistosta teoreettinen kokonaisuus. Siinä analyysiyksiköt valitaan aineistosta tutkimuksen tarkoituksen ja tehtävänasettelun mukaisesti. Avainajatus on siinä, että analyysiyksiköt eivät ole etukäteen sovittuja tai harkittuja. Teorian merkitys analyysin ohjaajana liittyy metodologiaan siten, että tutkimuksessa julkilausutut metodologiset sitoumukset ohjaavat analyysia. Teoria, joka tutkimuksessa liittyy analyysiin ja analyysin lopputulokseen, koskee vain analyysin toteuttamista (Tuomi & Sarajärvi 2009, 95.) Tutkimuksen aineisto kuvaa tutkittavaa ilmiötä ja analyysin tarkoitus on luoda sanallinen ja selkeä kuvaus tutkittavasta ilmiöstä. Sisällönanalyysillä pyritään järjestämään aineisto tiiviiseen ja selkeään muotoon kadottamatta sen sisältämää informaatiota. Aineiston laadullinen käsittely perustuu loogiseen päättelyyn ja tulkintaan, jossa aineisto aluksi hajotetaan osiin, käsitteellistetään ja kootaan uudestaan uudella tavalla loogiseksi kokonaisuudeksi. (Mt., 108.)

Aineistolähtöistä laadullista, eli induktiivista aineiston analyysia voidaan kuvata kolmivaiheisena prosessina, joka alkaa aineiston redusoinnista eli pelkistämi-

sestä. Seuraavaksi tutkija klusteroi eli ryhmittelee aineiston ja viimeiseksi abstrahoi eli luo teoreettiset käsitteet. Käytännössä aineiston pelkistämisen informaatio voi olla auki kirjoitettu haastattelu tai muu dokumentti, joka pelkistetään siten, että aineistosta karsitaan tutkimukselle epäolennainen pois esimerkiksi tiivistämällä aineistoa. Tällöin aineiston pelkistämistä ohjaa tutkimustehtävä, jonka mukaan aineistoa pelkistetään litteroimalla tai koodaamalla tutkimustehtävälle olennaiset ilmaukset. Aineiston ryhmittelyssä aineistosta koodatut alkuperäisilmaukset käydään läpi tarkasti ja aineistosta etsitään samankaltaisuuksia ja/tai eroavaisuuksia kuvaavia käsitteitä. Samaa asiaa kuvaavat käsitteet ryhmitellään ja yhdistellään luokaksi sekä nimetään luokan sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Luokittelussa aineisto tiivistyy, koska yksittäiset tekijät sisällytetään yleisempiin käsitteisiin. (Mt., 110.)

Kolmivaiheisen aineiston analyysiprosessin viimeisessä vaiheessa, eli teoreettisten käsitteiden luomisessa erotetaan tutkimuksen kannalta olennainen tieto ja valikoidun tiedon perusteella muodostetaan teoreettisia käsitteitä. Ryhmittelyn katsotaan olevan osa käsitteellistämistä, sillä siinä edetään alkuperäisinformaation käyttämisestä kielellisistä ilmauksista teoreettisiin käsitteisiin ja johtopäätöksiin. (Mt., 111.) Aloitin aineiston analyysin kirjoittamalla auki turkulaisille 15–29-vuotiaille nuorille tekemäni kyselyn. Jaoin kyselyssä kolmeen ikäryhmään jakamani vastaajat analyysivaiheessa kahdeksi kokonaisuudeksi, sillä vastaajamäärä jakautui puoliksi alle 18-vuotiaisiin ja yli 18-vuotiaisiin. Lähdin hakemaan vastauksista nostoja sekä yleistyksiä, joiden perusteella vertailen eri ikäryhmien vastauksia toisiinsa. Vastauksista nousseiden ilmausten yleisyyden perusteella pyrin hahmottamaan kokonaiskuvan siitä, miten nuorille suunnattua kulttuuri-toimintaa voisi kehittää Turussa. Pyrin löytämään asiantuntijahaastatteluiden litteroinneista vastauksia kyselystä ilmenneisiin ongelmiin sekä syitä mahdollisiin puutteisiin nuorille suunnatussa kulttuuritoiminnassa. Kyselystä sekä haastatteluista muodostamani johtopäätösten perusteella pyrin laatimaan kehitysehdotuksia nuorille suunnatusta kulttuuritoiminnasta.

5 AINEISTON ANALYYSI

5.1 Kysely turkulaisille nuorille

Webropol-palvelussa julkaisemaani kyselyyn vastasi yhteensä 26 turkulaista nuorta. Kysely oli avattu lähettämättä vastausta 100 kertaa. Tämän luvun perusteella kysely tavoitti nuoret melko hyvin. Kyselyn avanneiden sekä kyselyyn vastanneiden yhteismäärän perusteella kyselyn vastausprosentti on pyöristettynä 21 %. Vastausprosentin perusteella viidesosa tavoitetuista nuorista vastasi kyselyyn. Vastanneiden määrästä voidaan kuitenkin päätellä, että otos turkulaisista nuorista on melko pieni. On mahdotonta sanoa, oliko kyselyn avanneiden joukossa myöhemmin vastanneita nuoria, sillä kyselylinkki oli avoin. Esimerkiksi vastaaja on mahdollisesti avannut linkin ja tutkinut kysymyksiä, ja myöhemmin palannut vastaamaan niihin. Kysely oli luonteeltaan kuitenkin hyvin yksinkertainen sekä vähän aikaa vievä. Tästä syystä päättelen, että vastanneiden joukossa ei todennäköisesti ole montaa kyselyä aiemmin avannutta. Kuten myöhemmin tässä luvussa käsittelen, Bass Society Turku -projekti nousi vastauksista esiin melko voimakkaasti. Tämä johtuu todennäköisesti siitä, että jaoin kyselylinkin sekä Bass Society Turku -projektin, että Choice-hiphopmusikaalin Facebook-ryhmissä. Kokonaiskuvan saamiseksi turkulaisten nuorten kulttuuri- ja projektitoimintatottumukset eivät tästä syystä avaudu erityisen tehokkaasti, mutta toisaalta pieni vastausprosenttikaan ei luo kovin monipuolista kuvaa turkulaisten nuorten kokemuksista kokonaisvaltaisesti. Bass Societyn esiintyminen vastauksissa voidaan kuitenkin tutkimuksen kannalta tulkita myös hyvänä asiana. Tutkimukseni tulokset osoittavat, että kyseinen projekti oli onnistunut ja vaikuttanut positiivisesti ja aktiivisesti nuorten elämiin. Tätä kautta tuloksissa kykenen osoittamaan, kuinka hyödyllisiä uusien toimintamuotojen soveltaminen on nuorille suunnatuissa, syrjäytymistä ehkäisevissä projekteissa. Tulokset myös antavat osviittaa siitä, minkä tyyllisiä projekteja kannattaa tulevaisuudessa toteuttaa sekä sisällöllisesti että toiminnallisesti.

Puolet (13) kaikista kyselyyn vastanneista koostui ensimmäisestä ikäryhmästä, 15–18-vuotiaista. Seuraavaan ikäryhmään, joka oli 19–21-vuotiaat, kuului kuusi (6) henkilöä ja viimeiseen 22–29-vuotiaiden ikäryhmään kuului loput seitsemän

(7) vastaajaa. Kokonaisvastaajamäärä jakautui sukupuolen perusteella melkein puoliksi. Vastaajista 15 henkilöä oli naisia ja 11 miehiä. Koska vastaajan sukupuoli ei mielestäni ole yleisesti turkulaisille nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittämisen kannalta oleellinen, keskityn ainoastaan ikäryhmiin. Toisaalta myös melko tasainen sukupuolijakauma tukee tätä ratkaisua. Analysoin aineiston ikäryhmittäin niin, että tutkin 15–18-vuotiaiden vastaukset yhtenä ryhmänä, ja loput kaksi ikäryhmää toisena ryhmänä. Nuorille suunnattujen kulttuuriprojektien kehittämisessä on mielestäni erittäin oleellista ottaa huomioon eri ikäryhmien tarpeet, ja koska kaksi jälkimmäistä ryhmää edustavat täysi-ikäisiä ja puolta koko vastaajamäärästä, yhdistän nämä ikäryhmät. Analyysin loppuvaiheessa etsin ikäryhmien välisiä yhtäläisyyksiä ja tuon yhteen nuorten omat kokemukset sekä kehitysehdotukset ikäryhmittäin.

Nuorempi ikäryhmä

Ensimmäinen ikäryhmä (15–18-vuotiaat) koostui kuudesta naisesta ja seitsemästä miehestä. Kaikki ikäryhmään kuuluneet vastaajat ovat päätoimisesti opiskelijoita. Kyselyn ensimmäisessä kysymysryhmässä halusin selvittää nuorten kiinnostuksen kohteet, toimintaympäristöt sekä tapahtuma- ja projektiosallisuuden.

Kiinnostuksen kohteita mittaavan kysymyksen vastaukset painottuivat voimakkaasti viiteen eri vaihtoehtoon. Valtaosa vastaajista (12) ilmoitti viettävänsä aikaa internetissä ja katselevansa televisiota tai elokuvia (10). Vastaukset painottuivat myös musiikin kuunteluun (9), urheilun harrastamiseen (9) sekä tietokoneella tai pelikonsolilla pelaamiseen (9). Loput vastaajat olivat valinneet muista vaihtoehtoista melko tasaisesti, mutta selkeästi vähemmällä painotuksella.

Taulukko 1

Nuoremman ikäryhmän kiinnostuksen kohteet

	Mitä teet yleensä vapaa-ajallasi?
Harrastan urheilua (esim. jalkapallo, tanssi, yleisurheilu jne.)	9
Kuuntelen / teen musiikkia	9
Piirrän / maalaan	4
Teen graffiteja	1
Teen käsitöitä	1
Luen	2
Skeittaa / bmx-pyöräillen	1
Harrastan teatteria	2
Pelaan tietokoneella / pelikonsolilla	9
Olen netissä	11
Katson televisiota / elokuvia	10
Muuta, mitä?	2

Nuorten toimintaympäristöjä kartoittavasta kysymyksestä käy ilmi, että yleisin (10) vapaa-ajan viettopaikka ystävien kanssa on jonkun kotona tai yleisesti ottaen ulkona (9). Melko useat (7) vastaajat viettävät aikaa myös nuorisotalolla. Tämä tulos ei sinänsä ole yllättävä, sillä kyseessä on alaikäiset vastaajat.

Taulukko 2

Nuoremman ikäryhmän toimintaympäristöt

	Kun olet kavereiden kanssa, missä vietätte aikaa?
Jonkun kotona	10
Kahvilassa	3
Kauppakeskuksessa	4
Nuorisotalolla	7
Elokuvateatterissa	1
Kauppatorilla	1
Jokirannassa	2
Puistossa	4
Muualla, missä?	3

Kulttuuri- ja projektiosallisuuden osalta vastauksista käy ilmi, että suurin osa (9) vastaajista on käynyt keikalla tai konsertissa viimeisen vuoden aikana. Noin

puolet vastaajista ilmoitti osallistuneensa leirille tai retkelle, ja yksi neljäsosa käyneensä teatterissa sekä taidenäyttelyssä.

Taulukko 3

Nuoremman ikäryhmän kulttuuri- ja projektiosallisuus

	Mitä seuraavista olet tehnyt viimeisen vuoden aikana?
Käynyt konsertissa / keikalla	9
Osallistunut työpajaan, millaiseen?	1
Osallistunut leirille / retkelle	6
Käynyt taidenäyttelyssä	4
Käynyt teatterissa	5
Kokeillut uutta harrastusta, mitä?	3
En ole tehnyt mitään	1
Jotain muuta, mitä?	2

Loput vastauksista jakautuivat melko tasaisesti jäljellä olevien vastausvaihtoehtojen kesken. Määrällisesti kyseisiin kysymyksiin vastanneet eivät anna analyysin kannalta tarpeellista tietoa.

Kyselyn seuraavassa, projektiosallisuutta tarkentavassa kysymyksessä pyysin vastaajaa kertomaan onko tämä osallistunut nuorille suunnattuun projektiin. Suurin osa vastaajista (8) ei ollut osallistunut nuorille suunnattuun projektiin. Kieltävä vastaus ohjasi vastaajan suoraan markkinointiosioon, jonka käsittelen myöhemmin. Nuorille suunnattuun projektiin osallistuneista (5) kolme ilmoitti projektin olleen Bass Society Turku tai Choice-hiphopmusikaali. Yhdistän nämä vastaajat yhdeksi ryhmäksi, sillä kyseiset projektit olivat toisistaan riippuvaisia, ja vastaaja oli todennäköisesti mukana myös musikaalia edeltävässä työpaja-projektissa. Yksi vastaaja ilmoitti osallistuneensa erilaisiin projekteihin ja yksi audiovisuaaliset nuoret -projektiin. Viidestä nuorille suunnattuun projektiin osallistuneesta vastaajasta kolme kertoi löytäneensä uusia kiinnostuksen kohteita tai harrastusmahdollisuuksia. Vastaajista kaksi ilmoitti projektin olleen Bass Society Turku, ja yksi Audiovisuaaliset nuoret -projekti.

Seuraavan kysymysparin tarkoituksena oli selvittää, minkä viestimien kautta vastaajat ovat kuulleet nuorille suunnatuista tapahtumista sekä toiminnasta ja

mitä sosiaalisen median palveluita he käyttävät. Suurin osa vastaajista (8) ilmoitti kuulleensa nuorille suunnatusta toiminnasta nuorisotalolta tai Facebookin kautta (7). Vastauksista käy ilmi, että nuoret ovat saaneet tietoa myös kaverilta (6) tai koulusta (5). Hyvin pieni määrä vastaajista (2) oli kuullut toiminnasta Turun kaupungin internetsivuilta, muualta internetistä, tai ei mistään. Kaikki 15–18-ikäryhmän 13 vastaajaa ilmoittivat käyttävänsä Facebookia. Suuri osa (8) kertoi käyttävänsä myös kuvapalvelu Instagramia sekä Twitteriä (5). Loput vastaajista valitsivat avoimen vastauskentän, johon vastaajat ilmoittivat lähinnä henkilökohtaiseen kommunikointiin tarkoitettuja ohjelmia, joten en ota niitä huomioon markkinointikanavana.

Kolmannessatoista kysymyksessä pyysin vastaajaa valitsemaan enintään kolme häntä itseään parhaiten kuvaavaa väittämää, joista kahteen liitin avoimen kentän vastaajan omaa ehdotusta varten. Väittämiin kertyneet vastaukset jakautuivat melko tasaisesti. Hieman alle puolet (5) vastaajista ilmoitti haluavansa aloittaa uuden harrastuksen, mutta harrastukset ovat liian kalliita. Yksi kolmasosa vastaajista oli valinnut haluavansa enemmän nuorille suunnattuja tapahtumia Turkuun. Sama määrä vastaajia oli myös sitä mieltä, että Turussa on tarpeeksi harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Pyysin vastaajaa kertomaan, minkä tyyliin toimintaan tämä haluaisi osallistua. Yksi vastaaja (Lomakenumero 21) mainitsi rap-tapahtuman, jossa "ei esiinny artisti Tippa T", ja yksi (Lomakenumero 18) haluaisi osallistua "hauskaan, kilpailuhenkiseen" tapahtumaan. Kaksi vastaajaa ilmoitti haluavansa osallistua nuorille suunnattuun projektiin, mutta ei löydä niistä tietoa, ja kaksi haluavansa kokeilla jotain uutta mutta ei löydä kiinnostavaa toimintaa. Tämä vaihtoehto oli avoin, johon yksi (Lomakenumero 18) vastaaja oli ehdottanut "jotain siistiä/jännittävää".

En ollut määrittänyt kahta viimeistä kysymystä pakollisiksi. Vastaajan omaan nuorille suunnatun toiminnan kehittämisehdotukseen liittyvä kysymys olisi voinut olla pakollinen, sillä nuorten omat ehdotukset ovat kehittämisen kannalta tärkeitä. Tässä kohdassa tein virheen kyselyn koontivaiheessa. Kysymykseen oli vastannut kolme nuorta. Vastauksista ainoastaan yksi liittyi varsinaisesti nuorille suunnattuun projektiin tai tapahtumaan:

Sellainen tapahtuma esim, että olisi järjestetty jokin paikka, jossa voi nuoret vaan hengata keskenään, sellaisia paikkoja ei Turussa sisätiloissa ole (Lomakenumero 6).

Vastaus ei juuri tuo uutta nuorille suunnattua toimintaa ajatellen, sillä Turussa on useita nuorisotaloja eripuolilla kaupunkia. Mielestäni vastaus on mielenkiintoinen myös siksi, että kyseessä on nuorimpaan ikäryhmään kuuluvan henkilön kommentti. Nuorisotalojen yläikäraja on 18 vuotta, joten vastaaja on mahdollisesti täysi-ikäinen tai on tarkoittanut kommentillaan jotain muuta kuin nuorisotaloa. Kysyin viimeisessä, vapaaehtoisessa kysymyksessä vastaajalta, mikä on ollut paras tapahtuma tai projekti vuonna 2013. Kuudesta kysymykseen vastanneesta kolme mainitsi Bass Society Turku -projektin ja kaksi Yö-nukitapahtuman. Kommenteissa mainittiin myös keikat ja festarit, sekä Turun kirjaston ilmaiset tapahtumat.

Vanhempi ikäryhmä

Jälkimmäiset kaksi ikäryhmää koostui lopuista kyselyyn vastanneista 13 henkilöstä. Vastanneista suurin osa (9) oli naisia ja loput miehiä. Suurin osa vastaajista (9) ilmoitti opiskelevansa, kaksi käyvänsä töissä ja kaksi kuuluvansa työelämän ja opiskelun ulkopuolelle.

Vastaajista suurin osa (12) ilmoitti katsovansa vapaa-ajalla televisiota, kuuntelevansa musiikkia (10), olevansa internetissä (10) tai lukevansa (9). Loput vastauksista painottuivat piirtämiseen tai maalaamiseen (6), harvemmin valittuihin teatterin harrastamiseen, käsitöihin tai tietokoneella pelaamiseen. Toimintaympäristöjä kartoittavassa kysymyksessä kaikki vastaajat ilmoittivat viettävänsä aikaa jonkun ystävän kotona. Seuraavaksi eniten (8) vastaajat kertoivat käyvänsä kahviloissa. Loput vastauksista jakautuivat melko tasaisesti jäljellä oleviin vastausvaihtoehtoihin.

Kuudennessa kysymyksessä kartoitin nuorten osallistuneisuuden kulttuuritoimintaan, uusiin harrastuksiin, sekä nuorille suunnattuihin projekteihin, kuten työpajoihin. Ikäryhmän vastaajista suurin osa (10) oli käynyt keikalla tai konsertissa, sekä teatterissa (8) viime vuoden aikana. Vastaajista kuusi oli myös osallistunut työpajaan viimeisen vuoden aikana. Kuudesta työpajaan osallistuneesta

vastaajasta kolme ilmoitti osallistuneensa Bass Society -työpajoihin ja yksi Nuoret pajamestarit -työpajaan.

Jälkimmäisen ikäryhmän vastaajista suurin osa (9) ilmoitti osallistuneensa nuorille suunnattuun projektiin. Tästä ryhmästä neljä ilmoitti projektin olleen Bass Society Turku -työpajaprojekti sekä sitä seurannut Choice-hiphopmusikaali. Yhdeksästä vastaajasta lähes kaikki (8) kertoivat löytäneensä uuden harrastuksen nuorille suunnatun projektin kautta, ja seuraavassa, tarkentavassa lisäkysymyksessä neljä vastaajaa ilmoitti projektin olleen Bass Society Turku. Koska edellisessä kysymyksessä vain kolme vastaajaa ilmoitti osallistuneensa Bass Societyyn, ja kahdeksannessa osallistuneita oli neljä, etsin epäkohdan avoimista vastauksista. Seitsemännessä kysymyksessä yksi vastaaja oli ilmoittanut keilleensä uutta harrastusta, joka oli "näytteleminen sekä tanssi". Koska Bass Societyssa oli mahdollista osallistua kumpaakin alaa edustavaan työpajaan, tulkiten vastauksen tarkoittaneen Bass Societya.

Markkinointia sekä vastaajan sosiaalisen median käyttöä koskevassa kysymysparissa suurin osa vastaajista (8) ilmoitti kuulleensa nuorille suunnatusta toiminnasta sekä Facebookista, että kaverilta (8). Loput vastauksista jakautuivat hyvin tasaisesti Turun kaupungin internetsivuihin, nuorisotaloon sekä avoimeen kenttään, jossa vastaajat olivat maininneet sanomalehdet tai vanhemmat. Kaikki 13 vastaajaa ilmoitti käyttävänsä Facebookia ja suuri osa (8) kuvapalvelu Instagramia.

Kolmannessatoista kysymyksessä pyysin vastaajaa valitsemaan listaamistani väittämistä kolme häntä itseään parhaiten kuvaavat väittämät. Suurin osa vastaajista (7) ilmoitti haluavansa aloittaa uuden harrastuksen, mutta harrastukset ovat liian kalliita. Hieman alle puolet (5) vastaajista ehdotti avoimessa kentässä Turkuun järjestettävän enemmän nuorille suunnattuja tapahtumia, kuten vuosittaista Bass Societyn kaltaista projektia tai musiikkiin ja urbaanikulttuuriin liittyviä tapahtumia. Neljä vastaajaa ilmoitti haluavansa osallistua nuorille suunnattuun tapahtumaan, muttei löydä niistä tarpeeksi tietoa. Loput vastaajat jakautuivat mielipiteeseen, jonka mukaan Turusta löytyy tarpeeksi harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, sekä vapaaseen kenttään kirjoitettuihin musiikintekopainotteisiin ehdotuksiin. Vastaajien omissa ehdotuksissa nuorille suunnatus-

ta toiminnasta käy ilmi kiinnostus teatteria, musiikkikeikkoja, kulttuurin aloja edustavia työpajoja, kansainvälistä toimintaa sekä uudenlaista, yli 18-vuotiaille tarkoitettua tilaa kohtaan. Kyselyn viimeisessä kohdassa puolet vastaajista ilmoittaa Bass Societyn olleen paras vuonna 2013 järjestetty projekti. Projekti edusti edellä mainittuja urbaanin kulttuurin muotoja, mikä selittänee vastaukset.

Kyselyn tulosten perusteella voidaan päätellä, että kumpaankin ikäryhmään kuuluvat nuoret eivät harrasta vapaa-ajallaan erityisen aktiivista toimintaa. Internetissä surffaamista, television katselua sekä tietokoneella tai pelikonsolilla pelaamista tehdään pääasiassa yksin. Myös suositun vastausvaihtoehdon, musiikin kuuntelun voi tulkita passiiviseksi, mutta vastaaja on voinut ymmärtää sen myös sosiaaliseksi tapahtumaksi, kuten musiikkikeikoilla käymiseksi. Tästä syystä se ei välttämättä tue päätelmää inaktiivisuudesta. Erityisesti vanhemman ikäryhmän kohdalla vastaukset painottuivat eniten sellaiseen toimintaan, jota tehdään pääasiassa yksin tai passiivisesti. Tämä tulos kertoo, että vanhemman vastaajaryhmän nuoret eivät juuri harrasta aktiivista toimintaa vapaa-ajallaan. Vaikka vastaukset yleisesti ottaen kertoivat nuorten passiivisuudesta, nuoremman vastaajaryhmän tulokset viittaavat myös harrastuneisuuteen. Ryhmän kohdalla ei voida myöskään puhua täydestä inaktiivisuudesta, sillä kaikki vastaajat ovat päätoimisia opiskelijoita. Vanhemmasta vastaajaryhmästä ainoastaan kaksi ilmoitti, ettei käy koulussa eikä töissä. Tästä syystä kyselyyn vastanneita nuoria ei voida yleistää aktivointia kaipaavaksi otokseksi.

Nuorten suosituimmaksi ajanviettopaikaksi osoittautui jonkun ystävän koti. Nuoremmat vastaajat viettävät myös paljon aikaa ulkona, kun taas vanhempien vastaajien kohdalla hyvin yleinen paikka viettää ystävien kanssa aikaa on kahvilat. Nuorempien ajanvietto ulkona liittyy harrastuksiin tai yleiseen oleskeluun. Ainoastaan yksi vanhemman ikäryhmän vastaaja oli maininnut avoimessa kentässä viettävänsä aikaa "pubissa", joten tämän ikäryhmän kohdalla kahvilat eivät todennäköisesti selity anniskeluravintola -vaihtoehdon puuttumisella. Vastaukset eivät ole erityisen yllättäviä, sillä kahvilakulttuuri on Suomessa melko näkyvä.

Kyselystä käy selkeästi ilmi, että nuoret aloittaisivat uuden harrastuksen mikäli harrastusmahdollisuudet eivät olisi niin kalliita. Nuorempien vastaajien keskuu-

nessa painottui tasainen vaihtelevuus sen välillä, onko Turussa tarpeeksi nuorille suunnattua toimintaa tai onko toimintaa jo tarpeeksi. On mahdollista, että vaihtelu johtuu iästä; omien kiinnostuksen kohteiden hahmottaminen saat-
taa olla vielä vaikeaa. Vastausten perusteella vanhemmalle ikäryhmälle olisi melko tärkeää, että Turussa järjestettäisiin enemmän urbaania kulttuuria edus-
tavia, vuosittaisia nuorille suunnattuja tapahtumia. Yksi avoin vastaus näyttäytyi mielenkiintoisena, sekä selkeästi nuorten syrjäytymistä ehkäisevän toiminnan tärkeyttä tukevana:

Haluaisin tilan 18 - 25 vuotiaille, jossa voisi saada apua itsenäisen elä-
män aloitukseen ym sellaiseen ja jossa voisi vain olla, koska nuorisotilo-
jen ikäraja loppuu 18 vuoteen ja sen jälkeen vaihtoehdot ovat pienet
(Lomakenumero 9).

Kaiken kaikkiaan on mahdollista sanoa, että kyselyyn vastanneet nuoret ovat kulttuurin kuluttajia, ja erityisesti musiikin ystäviä. Nuoret käyttävät aktiivisesti sosiaalisen median palveluita sekä löytävät tietoa nuorille suunnatuista tapah-
tumista kohtalaisen hyvin. Nuoret on tavoitettu tapahtumien markkinoinnissa pääosin nuorisotalojen sekä Facebookin kautta. Työpajoihin osallistuminen pai-
nottui selkeästi vanhempiin vastaajiin. Syrjäytymistä ehkäisevä, keväällä 2013 järjestetty katukulttuurityöpajaprojekti Bass Society nousi esiin nuorten vastauk-
sissa sekä osallistumisen, että projektin kehumisen kautta. Kaiken kaikkiaan hyvin moni nuori oli löytänyt uusia kiinnostuksen kohteita sekä harrastuksia nuorille suunnatun projektin kautta. Lähes kaikki kyselyyn vastanneet nuoret olivat sitä mieltä, että Bass Society Turku oli paras tapahtuma/projekti vuonna 2013.

5.2 Turun kaupungin nuorisopalveluiden työntekijöiden haastattelut

Turun kaupungin työntekijöiden haastatteluista käy ilmi kaksi eri näkökulmaa nuorille suunnattujen projektien järjestämisestä. Toiminnanjohtajan sekä osas-
topäällikön näkemykset projektien suunnittelusta ja toteutuksesta, sekä niihin liittyvistä toimenpiteistä ja ongelmista näyttäytyvät selkeästi työtoimenkuvaa edustavalla tavalla. Haastattelut täydentävät toisiaan, mikä selkeyttää projektei-
hin liittyvien yksityiskohtien sekä toimenpiteiden ja ongelmien ymmärtämistä. Osastopäällikkö Eeva Roiha vastaa nuorisopalveluiden kaikesta operatiivisesta

toiminnasta eli palvelutuotannosta, jossa on töissä koko kenttähenkilökunta.

Toiminnanjohtaja Tatu Moision työnkuvaan kuuluu toiminnan suunnittelu ja kehittäminen, Läntisen Turun nuorisotalojen ja Nuorisopalveluiden toimipisteiden taloudesta vastaaminen sekä esimiestehtävät. Moision haastattelusta on nähtävissä hyvin käytännönläheinen näkökulma. Roiha puolestaan kuvaa projekteihin liittyvät byrokraattiset kuviot hyvin selkeästi hallinnollisesta näkökulmasta.

Haastateltavat ovat olleet projekteissa mukana erilaisissa asemissa. Toiminnanjohtaja Tatu Moision on ollut mukana useissa nuorisopalveluiden järjestämissä projekteissa työryhmän jäsenenä, kuten pojille tarkoitetussa Duudfest-tapahtumassa, alueellisessa kulttuuritapahtuma Pansio-Perno-päivissä sekä erilaisissa graffitiprojekteissa. Osastopäällikkö Eeva Roiha listaa suuren määrän erilaisia kulttuuriprojekteja, joissa hän on ollut mm. ohjausryhmän jäsenenä sekä projektisuunnittelijana. Roiha kokee nuorille suunnatut osallistavat kulttuuri-projektit erittäin tärkeänä osana nuorisotyötä.

"..koska ovat uusia ja luovia projekteja, joissa nuoret saavat elämyksiä ja kokemuksia sekä oppivat tekemällä. Samalla nuoret pääsevät mukaan uusiin asioihin ja näkyvät kaupunkikuvassa" (Roiha 2014).

Taide- ja kulttuuritoiminta vaikuttavat nuorten hyvinvointiin usealla eri tavalla. Roiha mainitsee, että osallistavat kulttuuriprojektit ovat luovia ja tarjoavat nuorille uusia elämyksiä. Kuten opinnäytetyöni alun teoriasta käy ilmi, taidenautinnot ja yhdessä tekeminen ovat tekijälleen merkityksellisiä. Ne vastaavat ihmisen tarpeisiin virittäen aisteja sekä vahvistaen yhteisöllisyyttä, uusia sosiaalisia verkostoja sekä hyvän elämän kokemuksia. Nämä vaikutukset tukevat voimakkaasti sosiaalisen vahvistamisen ajatusta, joka on usean nuorille suunnatun kulttuuriprojektin ydin. Nuorten oman tekemisen näkyminen kaupunkikuvassa vahvistaa omanarvon- ja onnistumisen tunnetta tuoden nuorten luoman jäljen kaikkien nähtäville. Uusien asioiden kokeileminen tuo vaihtelua nuorten arkeen sekä mahdollisesti johtaa mielekkääseen ja uuteen, pysyvään harrastukseen tai mahdollisesti opiskelu- tai työpaikkaan.

Nuorisopalvelut järjestävät joitain nuorille suunnattuja tapahtumia vuosittain, jotkut voivat jaksottua lyhyemmälle ajalle projekteina. Esimerkiksi taide- ja toimintatalo Vimman ohjelmistoon kuuluvat kiinteästi erilaisia kulttuuritapahtumia. Kun

nuorisopalveluissa aletaan suunnitella uutta projektia, siitä on aina tehtävä projektin asettamispäätös, jota valmistelee 1–3 henkilöä. Lopullisen päätöksen projektin toteuttamisesta tekee joko nuorisopalvelujohtaja tai toimialajohtaja. Tämä kertoo, että projektit täytyy hyväksyttää yhteensä 2–4 henkilöllä projektin kestosta ja taloudesta riippuen.

Nuorille suunnatut projektit järjestetään pääsääntöisesti kaupungin omien toimialojen välillä. Esimerkiksi Duudfest-tapahtumassa kustannukset jaettiin tasapuolisesti lähipalvelutoiminnan kustannuspaikoilta ilman erillistä budjettia. Osa projekteista saa myös ulkopuolista rahoitusta, kuten esimerkiksi Pansio-Pernopäivien kohdalla kaupunginosakeskeiseltä EVIVA-hankkeelta. Projektityöryhmien koot vaihtelevat yhdestä kymmeneen henkilöön, riippuen tapahtumien luonteesta sekä rahoituksesta. Uusiin hankkeisiin haetaan usein ulkopuolista rahoitusta ja resurssit riippuvat toiminnan laajuudesta. Toiminnanjohtajille määrätään kausittain budjetit, jotka käytetään palveluiden tuottamiseen, materiaaleihin, henkilöstökuluihin sekä mahdollisiin omiin projekteihin ja tapahtumiin. Ennalta määritellyn budjetin on siis riitettävä myös uusiin projekteihin, mikäli niitä järjestetään sisäisesti Nuorisopalveluissa. (Moisio 2014.)

Projektit tavoittavat kohderyhmänsä pääsääntöisesti hyvin, vaikka kapealle kohderyhmälle suunnatuissa projekteissa, kuten 13–18 -vuotiaille pojille järjestetyssä Duudfestissa, yhteisen nimittäjän löytäminen on ollut vaikeaa. Turun kaupungin sivuilta löytyvän informaation, sekä sosiaalisessa mediassa markkinoinnin lisäksi osaan projekteista on liitetty markkinoinnillisia erityistoimenpiteitä. Esimerkiksi juuri Duudfestin markkinoinnissa käytettiin face-to-face markkinointia nuorten avulla keskeisissä nuorten kokoontumispaikoissa hyvin tuloksin. Erityishuomion kiinnittäminen Duudfestin markkinointiin lisäsi aiemmin heikkoa kävijämäärää huomattavasti. (Mt., 2014.)

Uusien projektien järjestämiseen liittyy Nuorisopalveluissa myös erilaisia ongelmia. Kaikki projektiin tarvittavat resurssit on löydettävä omasta hallintokunnasta ja jokaiselle uudelle henkilölle tarvitaan erillinen palkkaamislupa. Uusille projekteille on saatava tarvittavat luvat ja hyväksyntä, ja luvat on aina haettava asianomaisilta tahoilta Turun kaupungin sisällä. Jotkut projektit eivät ole toteutuneet hyvin pitkien lupien odottamisen takia. Toimialojen välillä saattaa myös

olla mielipide-eroja kaupunkikuvan muuttumisesta. Näkemyseroja pysyvyyden suhteen on pyritty ratkomaan esimerkiksi väliaikaisen projektien avulla, kuten graffitiseinäprojekti Taidekolmioissa. (Mt., 2014.)

Kaiken kaikkiaan projektisuunnittelu ja -toteuttaminen vaativat Nuorisopalveluissa taakseen suuren määrän resursseja. Sekä taloudelliset, että henkilöstölliset resurssit ovat projektikohtaisia, mutta uuden projektin käynnistäminen vaatii useamman henkilön hyväksynnän ja tuen, sekä usein ulkopuolista rahoitusta. (Roiha 2014.) Ulkopuolisen rahoituksen varassa olevat, laajemmat hankkeet toteutetaan suuremman työryhmän panoksella, mutta nuorisopalveluiden omavetoiset projektit voidaan toteuttaa myös pienemmällä henkilöstömäärällä. Toiminnanjohtajien omista budjeteista on mahdollista järjestää pienempiä tapahtumia tai projekteja, mikäli varat riittävät muiden vastualueen kustannusten jälkeen. Nuorille suunnatut projektit nähdään erittäin tärkeinä ja tarkoituksenmukaisina, ja niihin pyritään panostamaan resurssien määräämällä tavalla. Nuorisopalvelut järjestävät vuosittaista kulttuuritoimintaa nuorille, esimerkiksi taide- ja toimintatalo Vimman ohjelmistossa. Nuorille suunnattujen projektien toteuttamisen ongelmat liittyvät usein resurssien puutteeseen. Turun kaupunki on tiukentanut palkkaamisjärjestelmää, eli uusien työntekijöiden yhdistäminen projekteihin on käytännössä mahdotonta ilman ulkopuolista rahoitusta. Tästä syystä myös uudet ideat sekä näkökulmat eivät pääse esille nuorisopalveluissa.

5.3. Bass Society Turku -projektin rap-työpajan vetäjän haastattelu

Rap-artisti Niko "Chyde" Toiskallio työskenteli nuorten syrjäytymisen ehkäisemiseen tähtäävässä, katukulttuureja edustavassa työpajaprojekti Bass Societyssa rap-pajan vetäjänä keväällä 2013. Toiskallio lähti projektiin mukaan vierailtuaan helsinkiläisen Bass Campus -yhdistyksen vuosittain järjestämässä urbaanin kulttuurin Bass Camp -projektissa. Sitouduttuaan Bass Society -projektiin Toiskallio veti suuria suuntaviivoja suunnitellessaan työpajojen sisältöjä. Toiskallio ei ollut aiemmin ollut yhtä pitkäjaksoisessa projektissa mukana ja tunsu alussa epävarmuutta työpajasuunnittelun suhteen. Ensimmäisten kertojen jälkeen suunnitelma selkeytyi kuitenkin nopeasti, kun vetäjä oli tavannut työpajaan osallistuvan nuorten ryhmän. Tavoitteena oli selvittää nuorten ryhmän

osaamisalueet, tarpeet sekä kiinnostuksen kohteet, ja edetä sen mukaan työpajakerta kerrallaan. (Toiskallio 2014.)

Rap-pajaan osallistuneet nuoret olivat erittäin innostuneita työpajan teemasta, vaikka osa ei ollut vielä varma halustaan jatkaa rap-musiikin tekemisen parissa, vaan tulivat ainoastaan kokeilemaan työpajaa. Pajan ensimmäisillä kerroilla haettiin osallistujien lähtötasoa. Kaikki nuoret tiesivät mihin ovat osallistuneet ja Toiskallion mukaan nuoret olivat erittäin motivoituneita ja jopa vetäjiä paremmin perillä työpajasta. Tämä helpotti alkuun pääsemistä erittäin paljon. Myös työpajan vapaaehtoisuus todennäköisesti lisäsi nuorten motivoituneisuutta. (Mt., 2014.)

Vetäjänä Toiskallio halusi olla enemmän nuorten kaveri, kuin tiukka opettaja. Oli myös tarkoituksenmukaista olla lähellä nuorten omaa maailmaa, ja ottaa kiinni nuorten omista ympäristöistä sekä kiinnostuksen kohteista ja kokemuksista. Työpajojen edetessä nuorten välisiä ongelmia esiintyi melko vähän. Ryhmädynamiikkaan ja rap-musiikille ominaiseen kilpailunhaluun kuitenkin törmättiin kevään aikana. Ongelmatilanteista voimakkaampana näyttäytyi kahden osallistujan poistaminen projektista. Osallistujat olivat kiusanneet jo liian raskauttavalla tavalla erästä nuorta, ja työryhmä päätti yhdessä poistaa nämä nuoret projektista. Yllättävää kuitenkin oli, että rap-pajan ryhmä ei pääosin olisi halunnut kahta nuorta poistettavan. Vaikka toisia artisteja vähättelevässä rap-kulttuurissa kyseinen toiminta olisi vielä voinut olla sallittua, se ei sopinut projektin henkeen ja olisi vaikeuttanut ryhmän toimintaa erittäin paljon. (Mt., 2014.)

Nuorten itsevarmuus kasvoi projektin aikana erittäin paljon kaikilla osallistujilla. Itsevarmuuden vahvistuminen näkyi jokaisen osallistujan luonteelle ominaisella tavalla. Osallistujien persoonallisuudet eivät muuttuneet projektin aikana, mutta jokaisessa nuoressa oli nähtävissä omanarvontunnon kohenemista. Nuoret ovat jatkaneet rap-musiikin tuottamisen parissa projektin jälkeen. Toiskallio on ollut lähes 90 prosentin kanssa tekemisissä projektin päätyttyä. Osa nuorista on tehnyt aktiivisesti yhteistyötä Toiskallion kanssa, ja myös ei niin aktiiviset nuoret ovat kiinnostuksensa ansiosta olleet tekemisissä Toiskallion kanssa. Toiskallio on ohjannut nuoria musiikin teon merkeissä sellaisten ihmisten pariin, jotka voi-

vat auttaa esimerkiksi äänittämisessä tai videokuvaamisessa. Nuoret ovat myös pyynnöstä saaneet mentoritukea esimerkiksi esiintymisen suhteen. (Mt., 2014.)

Rap-työpaja oli vetäjälle odotusten mukainen ja erittäin positiivinen kokemus. Hän koki projektin myös itselleen hyödyllisenä ja inspiroivana sekä rytmittävänä elämyksenä. Vetäjä koki nuorten maailmoihin tutustumisen kiinnostavana lisänä omaan musiikin tekemiseen. Kehitysehdotuksena hän mainitsee nuorten tavoitettavuuden. Nuoria tuli mukaan projektiin pitkin kevättä, mikä kertonee projektin markkinoinnin heikkoudesta. Teini-ikäisiä on hyvin vaikea tavoittaa, eli markkinoinnin tehokkuuteen ja laajuuteen olisi syytä panostaa tulevaisuudessa vastaavien projektien kohdalla. Uusien nuorten mukaan tuleminen selittynee myös ystäviltä kuullulla informaatiolla. Kuten nuorille suunnatun kyselyn tuloksista käy ilmi, useat nuoret kuulevat tapahtumista ja projekteista ystäviltä.

Nuoria aktivoivat, osallistavat kulttuuritapahtumat ja projektit ovat olleet onnistuneita ja synnyttäneet nuorten omaehtoista tekemistä myös projektien jälkeen (Toiskallio 2014). Pitkäaikaiset vaikutukset ovat projektien lähtökohtia, mutta niiden tavoittaminen ei ole mahdollista mikäli nuoret eivät tarpeeksi hyvin löydä projekteja tai saa kiinnostuksen kohteitaan vastaavia toimintamahdollisuuksia. Erilaisiin teemoihin, sekä nuorten nykypäivän kiinnostuksen kohtiin ja toimintaympäristöihin panostaminen on elintärkeää projektisuunnittelussa. Ottamalla mallia aiempina vuosina onnistuneista tapahtumista ja projekteista, nuoret saadaan aktiivisesti mukaan toimintaan.

6 YHTEENVETO JA TOIMENPIDE-EHDOTUKSET

Turun kaupungin nuorisopalvelut on nuorille suunnattujen tapahtumien, projektien sekä työpajatoiminnan keskeisin toteuttajataho Turussa. Hankkeita järjestetään sekä omavetoisesti että yhteistyössä muiden organisaatioiden kanssa. Projektien luonteet vaihtelevat projektikohtaisesti ja voivat olla esimerkiksi osallistavaa toimintaa, kuten Taidekolmiot-graffitiseinäprojektissa tai pojille suunnatussa Duudfest-tapahtumassa. Nuorisopalveluiden ylläpitämää, syrjäytymistä ehkäisevää työtä tehdään esimerkiksi kaupungin nuorisotaloissa sekä nuorten työpajakeskus Feandarissa. Mielestäni sosiaalisen vahvistamisen sekä ennalta ehkäisevän hyvinvointityön tärkeyden valossa nuorille suunnatut projektit ovat erittäin tärkeä osa nuorisotyötä. Projektitoiminnan kehittäminen on syytä ottaa huomioon kaiken muun toiminnan ohella, sekä pitää muiden kehittämiskohteiden rinnalla kaikessa työnsuunnittelussa.

Tutkimukseni tuloksista käy ilmi, että turkulaiset nuoret ovat melko aktiivisia kulttuuri- sekä nuorisoprojektikävijöitä. Kaikkien ikäryhmien vastaukset olivat hyvin lähellä toisiaan muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Vanhemmat nuoret ovat osallistuneet nuorempia enemmän työpajatoimintaan mikä selittynee nuorempien koulunkäynnillä; kaikki 15–18-vuotiaat vastaajat ilmoittivat olevansa päätoimisia opiskelijoita. Kyselyyni vastanneet nuoret eivät opiskelu- ja työtilanteensa takia edusta syrjäytymisuhan alla olevaa ryhmää. Vastauksista on kuitenkin nähtävissä suuri osallistuneisuus työpajatoimintaan, mikä kertoo nuorten ryhmän olevan kiinnostuneita aktivoivasta toiminnasta. Työpajoihin ohjataan nuoria, jotka ovat sellaisessa elämäntilanteessa, että aktivoivan toiminnan katsotaan olevan tarpeellista. Tästä syystä osallistuneisuus työpajatoimintaan on todennäköisesti projektin toteutusvaiheessa ollut tarpeellista. Tutkimuksen tuloksista käy ilmi myös nuorten halu aloittaa uusi harrastus, mutta harrastukset koetaan liian kalliiksi. Harrastusmahdollisuuksien hinnat viittaavat ilmaisen työpajatoiminnan sekä vaihtoehtoisen tekemisen tarpeellisuuteen.

Kiinnostus kulttuuria kohtaan yleisesti nousi nuorten vastauksissa esille selkeästi. Myös yksityiskohtaisempi informaatio, kuten nuorten suosimat kulttuurin muodot kävivät kyselystä ilmi melko tarkasti. Nuoria kiinnostaa urbaani katukult-

tuuri sekä luova tekeminen työpajamuotoisissa toteutuksissa, joihin he ovat osallistuneet viimeisen vuoden aikana. Tutkimuksen tulosten perusteella voidaan päätellä, kuinka merkittävä rooli uusia teemoja tarjoavilla sekä hyvinvointiin tähtäävillä projekteilla on nuorille suunnatussa projektityössä. Olen tehnyt toimenpide-ehdotuksia kategorioittain nuorisopalveluille projektitoiminnan kehittämiseksi:

Nuorille tarjottavan työpajatoiminnan sisällöt

Erilaisten taiteen soveltavan käytön muotojen tärkeys korostuu projektien sisällöissä, kuten vuosi sitten järjestetyssä Bass Society Turku -hankkeessa. Bass Society Turku -projekti toistui nuorten vastauksissa sekä näyttäytyi onnistuneena ja tarpeisiin vastanneena projektina. Tästä syystä kyseisen projektin sisältöjen huomioon ottaminen projektisuunnittelussa lienee tarkoituksenmukaista. Turussa toimiva, ilman koulutus- tai työpaikkaa oleville alle 25-vuotiaille nuorille suunnattu työpajakeskus Fendari tarjoaa hyvin perinteisiä sisältöjä toimintamahdollisuuksissa. Lähinnä kädentaitoihin painottuvat työpajat eivät välttämättä vastaa nuorten muuttuviin, sekä selkeästi urbaaneihin ja moderneihin kiinnostuksen kohteisiin.

Sosiaalinen vahvistaminen ja ennaltaehkäisevä hyvinvointityö ovat oleellinen osa nuorisotyötä. Näiden teemojen toteutuminen nuoria aktivoivissa projekteissa vaatii ymmärrystä nuorten tämän päivän toimintaympäristöistä sekä intresseistä. Nuorille tekemäni kyselyn tulosten perusteella useat nuoret ovat osallistuneet mm. katukulttuurin muotoja edustaneeseen työpajaprojektiin. Tutkimukseni kertoo, että projekti on synnyttänyt osallistujien keskuudessa aktiivista omaehtoista työskentelyä mm. musiikin parissa. Tämä tulos tukee uudenlaisiin teemoihin, kuten rap-musiikkiin, tai katutanssiin panostamisen tärkeyttä projektisuunnittelussa. Projekti näyttäytyi nuoria voimakkaasti motivoivana ja onnistuneena kokonaisuutena myös projektissa työskennelleen rap-työpajan vetäjän näkökulmasta. Vetäjä koki nuorissa tapahtuneen omanarvon tunteen kohenevista sekä aktivoitumista hankkeen myötä. Vetäjä koki projektin olleen myös itselleen merkityksellinen sekä inspiroiva. Myös rap-muusikkona työskentelevä vetäjä sai uusia ideoita omaan musiikkiinsa sekä koki työn tarpeellisena rytmittäjänä muun elämänsä ohella. Tämä näkökulma on myös erittäin huomioonotet-

tava projektisuunnittelussa. Yksi projekti motivoi ja inspiroi sekä työpajojen vastaanottajia, että taiteellista projektityöntekijää.

Markkinointi

Nuorille suunnatun projektitoiminnan kehittämisen näkökulmasta ongelmakohdat sekä parantamistarpeet liittyvät lähinnä nuorten tavoittamiseen sekä hallinnollisiin osa-alueisiin. Tavoittaakseen mahdollisimman suuren osallistujamäärän, nuorisopalveluiden on syytä tehostaa markkinointia erilaisilla erityistoimenpiteillä. Kuten alkuvuodesta 2014 järjestetyssä Duudfest-tapahtumassa, esimerkiksi face-to-face-markkinointi nuorten avulla lisäsi osallistujamäärää huomattavasti. Nuorten osallistuminen markkinointiin vertaisryhmänä lisää toiminnan uskottavuutta ja tätä kautta todennäköisesti lisää myös osallistujamäärää. Tämän kaltaiset tavat olisi syytä ottaa jokaisen nuorille suunnatun projektin mainostamisen tueksi. Nuorten osallistuminen markkinointiin voidaan nähdä myös osallistavana toimenpiteenä sekä nuoria aktivoivana toimintatapana.

Erilaisiin markkinointikeinoihin eri ikäryhmiä tavoiteltaessa olisi mielestäni myös syytä kiinnittää huomiota. Erityisesti alaikäisille nuorille markkinoitaessa tiedon löytäminen täytyy tehdä mahdollisimman helpoksi. Alle 18-vuotiaat nuoret eivät todennäköisesti osaa vielä etsiä tietoa tehokkaasti eri kanavia hyödyntäen, joten informaation on oltava helposti saavutettavissa. Nuorisotalojen rooli toiminnasta informoivana tahona korostui kyselyn tuloksissa. Tämä markkinointitapa tavoittaa kuitenkin ainoastaan ne nuoret, jotka viettävät aikaa nuorisotaloissa. Saavutettavuuteen kannattaa satsata esimerkiksi juuri edellisessä kappaleessa ehdotetun face-to-face -markkinoinnin avulla. Kaiken ikäisille nuorille markkinoitaessa myös erilaiset tapahtumat saattaisivat auttaa näkyvyyden lisäämisessä. Esimerkiksi musiikkitapahtumien yhteyteen nuorisopalvelut voisivat liittää voimakkaan markkinoinnin jakaen mainoksia sekä tiedottaen tulevista projekteista. Erilaisia tapahtumia voisi myös järjestää pelkkänä markkinointitempauksena hyvissä ajoin ennen uusien projektien toteutusvaihetta.

Tutkimuksessani nousi esiin myös harrastusmahdollisuuksien hinnat. Moni nuori haluaisi aloittaa uuden harrastuksen, mutta kokee sen olevan liian kallista. Nuorille suunnattua ilmaista toimintaa on melko monipuolisesti tarjolla, joten

tämä saattaa selittyä myös markkinoinnin ja nuorten tavoittamistehokkuuden puutteissa mainostettaessa uusia projekteja ja tapahtumia.

Kehitysehdotukseni markkinoinnin tehostamista varten on yhtenäisen markkinointisuunnitelman tekeminen nuorille suunnattuja projekteja varten. Hyvä markkinointisuunnitelma on kohderyhmäkeskeinen, jolloin markkinointikeinoja suunniteltaessa vastaanottajat on syytä tarkentaa ja erilaiset markkinointikeinot on syytä huomioida eri ryhmiä varten. Edellä mainitsemani keinot ovat tehokas lisä perinteisten markkinointitapojen tueksi. Nuorisopalveluiden käyttämistä markkinointikeinoista sekä uusista ehdotuksista voitaisiin luoda eheä kokonaisuus, jonka avulla kaikkia nuorille suunnattuja projekteja voidaan markkinoida tehokkaasti projektista riippumatta. Mikäli nuorisopalveluissa on liian vähän sisäisiä resursseja markkinointisuunnitelman tekemiseen, suunnitelma voitaisiin laatia opiskelijatyönä, esimerkiksi osana opiskelijan opintoja harjoittelun tai projektin muodossa. Opinnäytetyöni tavoite ei ole markkinointisuunnitelman tuottaminen, joten en perehdy sen sisällöllisiin yksityiskohtiin tarkemmin.

Toiminnan suunnittelu ja kehittäminen

Tutkimuksestani käy ilmi, että Turussa järjestetään melko paljon nuorille suunnattua toimintaa. Toiminta nähdään nuorisopalveluiden työntekijöiden keskuudessa tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena osana nuorisotyötä. Tästä syystä, sekä erityisesti projektien tuottamien hyvinvointia tukevien tulosten takia projektitoiminta on mielestäni erittäin tärkeä kehittämisen kohde. Projektitoiminnan ongelmakohdat nuorisopalveluiden näkökulmasta liittyvät pääosin resursseihin sekä byrokratiaan. Hallinnollisia toimintatapoja on hyvin haasteellista lähteä muuttamaan, mutta jotkut tavat voisivat helpottaa projektitoiminnan sujuvuutta tulevaisuudessa sisällöllisten sekä markkinoinnillisten kehitystoimenpiteiden lisäksi.

Nuorten tavoittaminen sekä aktivoiminen tehostuisivat, mikäli nuorisopalvelut järjestäisivät muutamaa toistuvaa, uudenlaista projektia tai työpajaa vuosittain. Sisältöjen uutuusarvolla on suuri rooli jo vakiintuneiden toimintamuotojen sekä hyväksi havaittujen modernien toteutustapojen valossa. Jatkuva uudenlainen toiminta vakiinnuttaa nuorille suunnatut projektit selkeiksi nuorisotyön muodoiksi, eivätkä projektit silloin jää yksittäisiksi ja irrallisiksi. Tämä ratkaisu tukee

myös nuorten tavoittamista projektien markkinointi ja rekrytointivaiheissa; kun toiminta on vakiintunut osaksi nuorisotyötä, projektit tiedostetaan laajemmin nuoria ohjaavissa organisaatioissa kuten kouluissa, sekä nuorten keskuudessa. Kuten kyselyn tulokset osoittivat, suuri osa nuorista on kuullut nuorille järjestettävästä toiminnasta ystäviltään. Vakiintuneen toiminnan toteutuessa suurempi joukko nuoria todennäköisesti osallistuu toimintaan ja tätä kautta kertoo kokemuksistaan myös ystävilleen, jolloin osallistujamäärät kasvavat niin kutsutun puskaradion avulla.

Koska projekteja järjestetään tällä hetkellä myös ennalta määrättyjen budjettien sisältä muun nuorisotyön ohella, jatkuva uudenlainen työpajatoiminta voitaisiin rahoittaa jo olemassa olevilla varoilla ja henkilöstöresursseilla. Nuorisopalveluiden omavetoiset ja toimialojen väliset projektit eivät välttämättä tarvitse ulkopuolista rahoitusta, mikäli toiminta suunnitellaan riittävän huolellisesti. Kuten Taidekolmiot -projekti osoittaa, toiminnanjohtajien omista budjeteista on mahdollista järjestää erilaisia projekteja muun nuorisotyön ohella. Mikäli uudenlaisen toiminnan, esimerkiksi työpajaprojektin toteutuksessa hyödynnetään kaupungin omia toimialoja osaamisen, kontaktien sekä resurssien osa-alueilta, projekti ei tarvitse ulkopuolista rahoitusta. Projektin mahdollistamiseen vaaditaan selkeä projektisuunnitelma, joka voidaan monistaa vuosittain uusilla teemoilla osana nuorisotyötä. Henkilötasolla toiminnanjohtajien omaa taiteellista osaamista on syytä hyödyntää projektien sisällöissä, kuten juuri Taidekolmiot -projektissa.

Uudenlaisten projektien vakiinnuttamisessa voisi olla tarkoituksenmukaista hyödyntää tuotteistamista. Esimerkiksi nuorille suunnattujen uudenlaisten työpajojen kohdalla nuorisopalvelut voisivat harkita selkeän *palvelutuotteen* luomista toiminnan brändäämisen kautta. Toistuva projekti voisi sisällöltään edustaa esimerkiksi kyselyssäkin suosituksi osoittautunutta urbaania katukulttuuria, jonka eri muotoja työpajoissa hyödynnettäisiin vuosittain. Huolellisesti suunniteltu ja monipuolisesti eri keinoin markkinoitu, jatkuva teemoitettu toiminta on tuotteistamista tehokkaimmillaan.

Yhteistyö ja moniammatillisuus projektisuunnittelussa

Nuorisopalvelut järjestää projekteja sekä omavetoisesti, että organisaatioyhteistyön kautta. Mikäli resurssit uudenlaisen toiminnan tuottamiseen nuorisopalve-

luiden sisällä ovat vähäiset, jatkuvuuden kehittämistä voisi tukea ulkopuolilla rahoituksella mahdollistettu pilotointi, eli toimintatapojen osoittaminen yhden kokeiluprojektin kautta. Pilotointi helpottaa toiminnan jatkuvuutta, joka taas tukee tuotteistamis-ajatusta, lisää saavutettavuutta sekä laajaa hyvinvointivaikutavuutta nuorissa. Pilotointi rakentaa uusia yhteistyöverkostoja eri toimijoiden välillä. Nuorten sosiaalista vahvistumista tukevan jatkuvan toiminnan vaikutukset heijastuvat positiivisesti myös projektityöntekijöiden työllistymiseen. Eri kulttuurinmuotoja hyödyntävä hyvinvointiin tähtäävä toiminta työllistää paikallisia taiteilijoita sekä kulttuurialan ammattilaisia. Laajemman näkökulman tavoittava moniammatillisuus korostuu esimerkiksi kulttuurin kentän, vapaa-aikatoimialan sekä sosiaalitoimen välisessä yhteistyössä. Apurahalla tuettu pilottiprojekti antaa nuorisopalveluille selkeän esimerkin, jota käyttäen toimintaa voidaan tulevaisuudessa järjestää myös nuorisopalveluiden omien resurssien puitteissa muun muassa uusien yhteistyöverkostojen avulla.

Vähemmän toimenpiteitä vaativa kehittämis ehdotukseni liittyy vapaa-aikatoimialan työrutiineihin. Taidekolmiot -projektissa työskentelyn kautta sain kosketuspintaa nuorisopalveluiden työskentelytavoista nuorille suunnattujen kulttuuriprojektien toteutuksessa. Tehtävänäni oli suunnitella Turkuun pystytettävälle graffitiseinille kulttuuriorganisaatioyhteistyötä sekä tapahtumatuotantoa. Työssäni havaitsin, että nuorisopalvelut ja kulttuuritoimi, jotka nykyään muodostavat osan vapaa-aikatoimialasta, eivät tee riittävän tehokkaasti yhteistyötä nuorille järjestettävien kulttuuriprojektien suunnittelussa ja toteutuksessa. Selkeästi kulttuuripainotteisen nuorisopalveluiden projektin kohdalla kulttuuritoimen työntekijöiden ammattiosaamisella ja kontakteilla on suuri painoarvo projektin markkinoinnissa sekä mahdollisesti jo sisältöjen suunnitteluvaiheessa. Vaikka nuorisopalvelut toimii samoissa tiloissa kulttuuripuolen työntekijöiden kanssa, eri osastojen työntekijät eivät tunnu olevan tietoisia toistensa projekteista ja mahdollisesta yhteistyötarpeesta. Työyhteisön hajanaisuus näiden kahden toimialan välillä johtuneen vielä melko tuoreesta muutoksesta yhdistää kulttuuritoimi ja nuorisopalvelut yhdeksi kokonaisuudeksi samaan rakennukseen. Yhteistyömahdollisuudet ovat kuitenkin tarpeellista tiedostaa ja niiden kehittämiseen on syytä kiinnittää huomiota jo arkisella työrutiinitasolla. Mikäli toimialat kokoontuivat yhteen esimerkiksi muutaman kuukauden välein, mahdollinen yhteistyön

tarve tulisi esille ja molemmat toimialat voisivat hyötyä toisistaan ideoiden ja auttaen projektien suunnittelussa.

Hyvinvointiin tähtäävä osallistava projektitoiminta nuorisotyön muotona on osoittautunut erittäin tehokkaaksi ja tarkoituksenmukaiseksi toimintatavaksi. Moniammatillisuus sekä soveltava taiteiden käyttö, eli taidetoiminnan yhdistäminen hyvinvointitavoitteeseen korostuu projekteissa, joissa esimerkiksi taiteilija vetää nuorille suunnattua työpajaa. Erilaiset kulttuurin muodot tukevat monipuolista toimintatarjontaa sekä tavoittavat sisältöjensä kautta nuorten vaihtelevat kiinnostuksen kohteet. Nuorille suunnatulle projektitoiminnalle sekä kulttuuritarjonnalle on kysyntää turkulaisten nuorten keskuudessa. Sisältöjen vaihtelun ja tuotteistamisen, sekä markkinoinnin ja yhteistyön tehostamisen kautta työpajat ja projektit tavoittavat tulevaisuudessa kohderyhmän laajemmin. Tehokkaamman saavutettavuuden kautta projekti- ja työpajatoiminnan positiiviset vaikutukset koskettavat yhä useampaa nuorta ja lisäävät toiminnan hyvinvointivaikutuksia yhä suuremmalla volyymillä.

LÄHTEET

Aamuset 2013. Nuorten työpaja Fendari täyttää 25 vuotta. Artikkel. Viitattu 13.4.2014.

<http://www.aamuset.fi/naista-puhutaan/kaupunki/nuorten-tyopaja-fendari-tayttaa-25-vuotta>

Allardt, Erik 1976. Hyvinvoinnin ulottuvuuksia. Helsinki: WSOY.

Aloitekanava 2014. Viitattu 13.4.2014. <http://www.aloitekanava.fi/>

Hyyppä, Markku T. & Liikanen, Hanna-Liisa 2005. Kulttuuri ja terveys. Helsinki: Edita Prima Oy.

Jyväskylän yliopisto 2014. Määrällinen tutkimus. Viitattu 18.4.2014.

<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/maarallinen-tutkimus>

Koivisto, Nelli & Lehtikainen, Kai & Pasanen-Willberg, Riitta & Ruusuvirta, Minna & Saukkonen, Pasi & Tolvanen, Pirita & Veikkolainen, Arsi 2010. Kolmannella lähteellä. Helsinki: Kokos julkaisuja.

Lehto, Kaisa 2012. Taiteesta tulevaisuuden hyvinvointia Varsinais-Suomessa : taide- ja kulttuuritoiminnan nykytila ja tulevaisuuden näkymiä terveys- ja hyvinvointialalla. Turun ammattikorkeakoulun raportteja 138.

Liikanen, Hanna-Liisa 2010. Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia - ehdotus toimintaohjelmaksi 2010-2014. Opetusministeriön julkaisuja 2010:1.

Lundbom, Pia & Herranen, Jatta (toim.) Sarja C. Oppimateriaaleja 24, 2011. Sosiaalinen vahvistaminen kokemuksina ja käytänteinä. HUMAK.

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2012. Laadullinen tutkimus ja sisällön analyysi. Helsinki: Tammi.

Turun kaupunki 2014a. Turun kaupungin nuorisopalvelut. Viitattu 13.4.2014.

<http://www.turku.fi/public/default.aspx?nodeid=3154>

Turun kaupunki 2014b. Nuorisolautakunnan toiminta. Viitattu 13.4.2014.

<http://www.turku.fi/public/default.aspx?contentid=31599>

Turun kaupunki 2014c. Nuorten työpaja Fendari. Viitattu 13.4.2014.

<http://www.turku.fi/public/default.aspx?nodeid=10701>

Valtiontalouden tarkastusvirasto 2007. Toiminnantarkastuskertomus 146 / 2007: Nuorten syrjäytymisen ehkäisy. Viitattu 27.3.2014.

http://www.vtv.fi/files/113/1462007_Nuorten_syrjaytymisen_ehkaisy_NETTI.pdf

Walldén, Jaana 2014. Nuorten työpajatoiminta. Artikkel. Viitattu 17.4.2014.

<http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/opeku/kulti/nuoriso/tyopaja/Sivut/default.aspx>

HAASTATTELUT

(Kaikki haastattelut on tehnyt Belinda Barbato)

Moisio, Tatu 2014. Projektitoiminta Turun kaupungin nuorisopalveluissa, haastattelu kasvotusten 19.2.2014.

Moisio, Tatu 2014. Tarkennukset projektitoiminnan yksityiskohdista, haastattelu sähköpostitse 8.4.2014. belinda.barbato@gmail.com.

Roiha, Eeva 2014. Projektitoiminta Turun kaupungin nuorisopalveluissa, haastattelu sähköpostitse 31.3.2014. belinda.barbato@gmail.com

Toiskallio, Niko 2014. Katukulttuurityöpajaprojekti Bass Society Turku, haastattelu kasvotusten 2.4.2014.

LIITTEET

Kysely nuorten vapaa-ajan toiminnan kehittämiseksi

Tämän kyselyn tarkoituksena on kartoittaa turkulaisten nuorten vapaa-aikatottumuksia ja kiinnostuksen kohteita, sekä kehittää palvelu- ja tapahtumatarjontaa Turussa. Vastaamalla kyselyyn autat tekemään Turun vapaa-aika-, ja kulttuuritarjonnasta monipuolisemman ja nuorisolähtöisemmän! Kysely on anonymi.

Kyselyyn vastaamiseen kuluu vain n. 5 minuuttia!

Vastattuasi kyselyyn voit osallistua kahden leffalipun arvontaan!

Ikä *

- ☐ 15-18
- ☐ 19-21
- ☐ 22-29

Sukupuoli *

- ☐ Nainen
- ☐ Mies

Päätoiminen koulutus- ja työtilanteesi: *

- ☐ Opiskelen (esim. peruskoulu, lukio, ammattikoulu, korkeakoulu)
- ☐ Käyn töissä
- ☐ En ole koulussa enkä töissä

Mitä teet yleensä vapaa-ajallasi? *

Voit valita useamman vaihtoehdon.

- ☐ Harrastan urheilua (esim. jalkapallo, tanssi, yleisurheilu jne.)

- ☒ Kuuntelen / teen musiikkia
 - ☐ Piirrän / maalaan
 - ☒ Teen graffiteja
 - ☐ Teen käsitöitä
 - ☒ Luen
 - ☒ Skeittaan / bmx-pyöräilen
 - ☒ Harrastan teatteria
 - ☒ Pelaan tietokoneella / pelikonsolilla
 - ☒ Olen netissä
 - ☐ Katson televisiota / elokuvia
 - Muuta, mitä?
 - ☐
-

Kun olet kavereiden kanssa, missä vietätte aikaa? *

Valitse kolme yleisintä paikkaa.

- ☐ Jonkun kotona
- ☐ Kahvilassa
- ☐ Kauppakeskuksessa
- ☐ Nuorisotalolla
- ☐ Elokvateatterissa
- ☒ Kauppatorilla
- ☐ Jokirannassa
- ☐ Puistossa

Muualla, missä?

☐

Mitä seuraavista olet tehnyt viimeisen vuoden aikana? *

Voit valita useamman vaihtoehdon.

- ☐ Käynyt konsertissa / keikalla
 - ☐ Osallistunut työpajaan, millaiseen?
 - ☐
-

- ☐ Osallistunut leirille / retkelle

☐ Käynyt taidenäyttelyssä

☐ Käynyt teatterissa

Kokeillut uutta harrastusta, mitä?

☐

☒ En ole tehnyt mitään

Jotain muuta, mitä?

☐

Oletko osallistunut nuorille suunnattuun projektiin? *

☐ Kyllä

☐ Ei

Mihin nuorille suunnattuun projektiin olet osallistunut, ja koska?

Oletko löytänyt uusia kiinnostuksen kohteita / uuden harrastuksen nuorille suunnatun projektin kautta? *

☐ Kyllä

☐ Ei

Minkä projektin kautta olet löytänyt uusia kiinnostuksen kohteita / uuden harrastuksen?

Mitä kautta olet kuullut nuorille järjestettävistä tapahtumista ja toiminnasta? *

Voit valita useamman vaihtoehdon.

☐ Koulusta

☐ Turun kaupungin www-sivuilta

☒ Facebookista

☐ Twitteristä

☒ Kavereilta

☐ Nuorisotalolta

☐ En ole kuullut mistään

Muualta, mistä?

☐

Mitä sosiaalisen median palveluita käytät? *

Voit valita useamman vaihtoehdon.

☐ Facebook

☐ Twitter

☒ Instagram

Muuta, mitä?

☐

Mitkä väittämät kuvaavat sinua parhaiten? *

Voit valita enintään kolme vaihtoehtoa.

☐ Haluaisin osallistua nuorille suunnattuun tapahtumaan tai projektiin, mutta en löydä niistä tietoa

Haluaisin kokeilla jotain uutta, mutta Turusta ei löydy minua kiinnostavaa toimintaa, millaiseen toimintaan haluaisit osallistua?

☐

Haluaisin että Turussa olisi enemmän nuorille suunnattuja tapahtumia, minkä tyyllisiä?

☐

☒ Haluaisin aloittaa uuden harrastuksen, mutta harrastukset ovat liian kalliita

☐ Turussa on mielestäni tarpeeksi harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia

Kirjoita oma ehdotuksesi sellaisesta nuorille suunnatusta projektista tai tapahtumasta, johon haluaisit osallistua

Mikä tapahtuma tai projekti, jossa olit mukana, oli mielestäsi paras vuonna 2013?

Jos pidit useammasta, voit kertoa kaikki.

Jos haluat osallistua kahden leffalipun arvotaan, täytä tietosi alla olevaan lomakkeeseen! Tiedoista tulee ilmetä vähintään nimi ja voimassaoleva sähköpostiosoite tai puhelinnumero voittajan kontaktoimista varten.

Arvonta suoritetaan 31.3.2014, voittajalle ilmoitetaan henkilökohtaisesti.

Arvontaan osallistuneiden tietoja käsitellään luottamuksellisesti, eikä tietoja jaeta muille tahoille.

Etunimi

Sukunimi

Sähköposti

Puhelinnumero

Osoite

Postinumero

Postitoimipaikka

Maa

Nuorisopalveluiden toiminnanjohtaja Tatu Moision haastattelukysymykset:

1. Missä osallistavissa kulttuuriprojekteissa olet ollut mukana viimeisen vuoden / lähivuosien aikana?
2. Missä asemassa olet ollut ko. projektissa / projekteissa (esim. järjestäjä, ohjausryhmän jäsen tms.)
3. Mitä erityistoimenpiteitä projekteihin on liitetty (esim. markkinointitempaukset, tapahtumat)?
4. Onko projekteissa / tapahtumissa käytetty kulttuuriorganisaatio / -tapahtumayhteistyötä muiden toimijoiden kanssa?
5. Ovatko projektit / tapahtumat mielestäsi tavoittaneet kohderyhmänsä?
6. Kuinka paljon resursseja toiminnan järjestämiseen tarvitaan (esim. kuinka monen henkilön työpanos, tarvitaanko ulkopuolista rahoitusta)?
7. Mitä ongelmia uusien projektien suunnitteluun ja toteutukseen mahdollisesti liittyy?
8. Kun uutta projektia aletaan suunnitella, kuinka monen henkilön tai portaan kautta projekti täytyy hyväksyttää?
9. Ketä Turun kaupungin työntekijää minun kannattaisi mielestäsi vielä haastella projektituotannon kehittämisen näkökulmasta?

Tatu Moision 2. haastattelun kysymykset:

1. Kuinka monta toiminnanjohtajaa nuorisopalveluissa työskentelee?
2. Mitä toiminnanjohtajien vastuualueisiin pääsääntöisesti kuuluu?
3. Mitä sinun vastuualueisiin kuuluu?
4. Kuka tekee toimintasuunnitelman ja budjetin toiminnanjohtajille (teetkö sinä aina määrätystä kättäsummasta vai miten)?
5. Mihin toiminnanjohtajien budjetit pääsääntöisesti kuluvat?
6. Oletko pystynyt ennen toimintakausirahan määräämistä vaikuttamaan mihin raha menee?
7. Suunnitellaanko projektit rahan määräämisen jälkeen vai määrätäkö rahaa ennalta suunniteltujen projektien kustannusten mukaan?
8. Mitä kautta Taidekolmiot lähti liikkeelle (mistä idea, kuka/ketkä toteuttaa)?
9. Mitä toimenpiteitä sinun täytyi tehdä Taidekolmiot -projektin ideasta aina toteutukseen asti? (Esim. kenelle esitit idean, kenen kaikkien täytyi hyväksyä, mitä lupia piti hakea jne.?)

Nuorisopalveluiden osastopäällikkö Eeva Roihan haastattelukysymykset:

1. Saanko luvan käyttää vastauksiasi opinnäytetyöni aineistona?
2. Mistä tehtävistä työnkuvasi nuorten palveluiden osastopäällikkönä pääasiasa koostuu?
3. Kuinka tärkeiksi koet nuorille suunnatut (osallistavat) kulttuuriprojektit nuorisotyössä, ja millä perusteella?
4. Missä nuorille suunnatuissa kulttuuriprojekteissa olet ollut mukana viimeisen vuoden aikana?
5. Missä asemassa olet ollut ko. projektissa / projekteissa (esim. järjestäjä, ohjausryhmän jäsen tms.)

6. Kuvailisitko kuinka nuorille suunnatun (kulttuuri) projektin elinkaari muodostuu nuorten palveluissa?
7. Kun nuorten palveluissa aletaan suunnitella uutta nuorille suunnattua (kulttuuri) projektia, kuinka monen henkilön tai portaan kautta projekti täytyy hyväksyttää?
8. Kuinka paljon resursseja uuden toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen tarvitaan (esim. kuinka monen henkilön työpanos, tarvitaanko ulkopuolista rahoitusta)?
9. Mitä ongelmia uusien projektien suunnitteluun ja toteutukseen mahdollisesti liittyy?
10. Millaiset toimenpiteet mielestäsi helpottaisivat uusien / toistuvien projektien toteutusta?
11. Ja lopuksi, haluatko että viittaamaan haastatteluun anonyymisti vai nimelläsi?

Bass Society Turku rap-työpajan vetäjän Niko "Chyde" Toiskallion haastattelukysymykset:

1. Saanko käyttää haastattelua opinnäytetyöni aineistona?
2. Olit vuonna 2013 mukana Linnateatterin vetämässä Bass Society Turku -hankkeessa työpajavetäjänä, kertoisitko lyhyesti miten päädyit projektiin mukaan?
3. Millä tavalla suunnittelit rap-työpajojen sisällöt?
4. Millaisilta rap-työpajan nuoret vaikuttivat projektin alkuvaiheessa?
5. Olitko päättänyt etukäteen tavan miten ohjaat nuoria?
6. Tuliko nuorten kanssa vastaan ongelmatilanteita työpajojen edetessä?
7. Huomasitko muutoksia nuorissa, jos vertaat projektin alkuvaihetta ja loppuvaihetta?
8. Oletko kuullut työpajan nuorista projektin jälkeen tai tehnyt heidän kanssaan yhteistyötä?
9. Millainen Bass Society Turku -projekti oli sinulle henkilökohtaisesti työpajanvetäjänä?
10. Jos vastaavanlaista toimintaa järjestetään tulevaisuudessa, olisiko sinulla joitain kehitysehdotuksia projektin järjestämisen suhteen?